

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-50-03

Druk nr 1649

Warszawa, 28 maja 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz
zmianie niektórych ustaw ¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zasady funkcjonowania systemu oceny zgodności z zasadniczymi i szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi wyrobów;”;

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zasady działania systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zasady dopuszczania do obrotu i stosowania w budownictwie wyrobów budowlanych określają odrębne przepisy.”;

2) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przepisy określające zasadnicze i szczegółowe wymagania dotyczące wyrobów;”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu obejmuje:

- 1) kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań;
 - 2) postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami;
 - 3) monitorowanie systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu.”;
- 4) w art. 5:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wprowadzeniu do obrotu – należy przez to rozumieć przekazanie po raz pierwszy wyrobu użytkownikowi, konsumentowi bądź sprzedawcy przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera;”
 - b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) upoważnionym przedstawicielu - należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w Unii Europejskiej, wyznaczoną przez producenta do działania w jego imieniu;

6) jednostce kontrolującej - należy przez to rozumieć jednostkę dokonującą sprawdzenia projektu wyrobu, wyrobu lub procesu jego wytwarzania oraz ustalenia ich zgodności z zasadniczymi lub szczegółowymi wymaganiami;”
 - c) pkt 8-10 otrzymują brzmienie:

„8) certyfikacji - należy przez to rozumieć działanie jednostki certyfikującej, wykazujące, że należycie zidentyfikowany wyrób lub proces jego wytwarzania są zgodne z zasadniczymi lub szczegółowymi wymaganiami;

9) certyfikacie zgodności - należy przez to rozumieć dokument wydany przez notyfikowaną jednostkę

certyfikującą potwierdzający, że wyrób i proces jego wytwarzania są zgodne z zasadniczymi wymaganiami;

- 10) deklaracji zgodności - należy przez to rozumieć oświadczenie producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela stwierdzające na jego wyłączną odpowiedzialność, że wyrób jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami;”;

d) pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14) normach zharmonizowanych - należy przez to rozumieć normy krajowe wprowadzające normy europejskie opracowane i zatwierdzone przez europejskie organizacje normalizacyjne na podstawie mandatu udzielonego przez Komisję Europejską, których numery i tytuły zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;

15) dyrektywach nowego podejścia - należy przez to rozumieć dyrektywy Wspólnoty Europejskiej, uchwalone zgodnie z zasadami zawartymi w uchwale Rady Unii Europejskiej z dnia 7 maja 1985 r., w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej oraz normalizacji;”;

e) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) szczegółowych wymaganiach - należy przez to rozumieć wymagania, które powinien spełniać wyrób wprowadzany do obrotu, określone w innych aktach prawnych Wspólnoty Europejskiej niż dyrektywy nowego podejścia.”;

f) uchyla się pkt 18;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Podczas dokonywania oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami wyrób może być poddawany:

1) badaniom przez:

a) producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, jeżeli nie jest wymagane przeprowadzenie badań przez laboratorium niezależne od dostawcy i odbiorcy,

b) notyfikowane laboratorium, jeżeli jest wymagane przeprowadzenie badań przez laboratorium niezależne od dostawcy i odbiorcy;

2) sprawdzeniu zgodności z zasadniczymi wymaganiami - przez notyfikowaną jednostkę kontrolującą;

3) certyfikacji - przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą.

2. Pozytywny wynik oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami dokonywanej przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą stanowi podstawę do wydania producentowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi certyfikatu zgodności.”;

6) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, który poddał wyrób lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami i potwierdził ich zgodność, wystawia deklarację zgodności lub umieszcza oznakowanie CE, zgodnie z wymaganiami określonymi w dyrektywach nowego podejścia.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zabrania się wprowadzania do obrotu wyrobu podlegającego oznakowaniu CE, a nie posiadającego takiego oznakowania.”;

7) art. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„Art. 9. 1. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności określi, w drodze rozporządzeń, zasadnicze wymagania dla wyrobów podlegających ocenie zgodności oraz procedury oceny zgodności, biorąc pod uwagę rodzaje wyrobów oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń, a także wymagania określone w dyrektywach nowego podejścia.

2. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności określi, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, w szczególności metody badań, sposób oznakowania wyrobów oraz wzór znaku.

Art. 10. 1. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności może określić, w drodze rozporządzeń, szczegółowe wymagania dla wyrobów, które mogą stwarzać zagrożenie albo służyć ochronie lub ratowaniu życia, zdrowia, mienia lub środowiska, biorąc pod uwagę rodzaje wyrobów oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń, a także zakres określony w innych aktach prawnych Wspólnoty Europejskiej niż dyrektywy nowego podejścia.

2. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, określi, w zależności od rodzaju wyrobów, w szczególności sposoby identyfikacji i oznakowania wyrobów oraz warunki i tryb przeprowadzania badań.”;

8) uchyla się art. 11;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Domniemywa się, że wyroby, na których umieszczono oznakowanie CE lub dla których sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnienie zasadniczych wymagań w innych krajach niż Rzeczypospolita Polska, są zgodne z zasadniczymi wymaganiami określonymi w obowiązujących przepisach.”;

10) art. 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie;

„3. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza, co najmniej raz na kwartał, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" numery i tytuły nowo ustanowionych norm zharmonizowanych wraz z tytułami aktów prawnych wdrażających dyrektywy nowego podejścia i miejscem ich publikacji.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza raz na 12 miesięcy, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" numery i tytuły ustanowionych w danym roku norm zharmonizowanych wraz z tytułami aktów prawnych wdrażających dyrektywy nowego podejścia i miejscem ich publikacji.”;

11) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel są obowiązani przechowywać dokumentację dotyczącą wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności.”;

12) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Centrum Akredytacji, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, jest obowiązane do zawiadomienia wnioskującej jednostki

certyfikującej, kontrolującej lub laboratorium o udzieleniu bądź odmowie udzielenia akredytacji.”;

13) w art. 16:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Cofnięcie akredytacji następuje w przypadku nieusunięcia przez akredytowaną jednostkę certyfikującą lub kontrolującą albo akredytowane laboratorium przyczyn będących podstawą zawieszenia akredytacji.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Centrum Akredytacji jest obowiązane informować ministrów i kierowników urzędów centralnych właściwych ze względu na przedmiot oceny zgodności o ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu akredytacji jednostce notyfikowanej.”;

14) w art. 29 uchyla się ust. 4;

15) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministrów i kierowników urzędów centralnych właściwych ze względu na przedmiot akredytacji, po uzyskaniu pozytywnej opinii Centrum Akredytacji o zgłoszonych kandydatach, w drodze zarządzenia, powołuje i odwołuje członków Komitetu Odwoławczego.”;

16) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za czynności związane z:

- 1) obowiązkową oceną zgodności wyrobów;
- 2) badaniami na potrzeby oceny zgodności wyrobów;
- 3) certyfikacją;
- 4) sprawdzaniem zgodności wyrobów z wymaganiami, dokonywane przez notyfikowane jednostki kontrolujące;

5) akredytacją jednostek certyfikujących, jednostek kontrolujących i laboratoriów

- pobiera się opłaty.”;

17) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu”;

18) art. 38 i 39 otrzymują brzmienie:

„Art. 38. 1. System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, zwany dalej „systemem”, tworzą Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, i organy wymienione w ust. 2 i 3, zwane dalej „organami wyspecjalizowanymi”.

2. Kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań prowadzą:

- 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
- 2) inspektorzy pracy;
- 3) Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty;
- 4) organy Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;
- 6) organy nadzoru budowlanego;
- 7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
- 8) dyrektorzy urzędów morskich.

3. Postępowania w zakresie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami prowadzą:

- 1) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej;
- 2) okręgowy inspektor pracy;
- 3) Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty;

- 4) wojewódzki inspektor ochrony środowiska;
- 5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;
- 6) organy nadzoru budowlanego;
- 7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
- 8) dyrektorzy urzędów morskich.

Art. 39. 1. Prezes UOKiK jest organem monitorującym system.

2. Do zadań Prezesa UOKiK należy:

- 1) współpraca z organami wyspecjalizowanymi;
- 2) opiniowanie okresowych planów kontroli przeprowadzanych przez organy wyspecjalizowane;
- 3) przekazywanie organom wyspecjalizowanym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu nie spełnia zasadniczych wymagań;
- 4) prowadzenie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, zwanego dalej „rejestrem”, oraz gromadzenie informacji dotyczących systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu.

3. Do zadań organów wyspecjalizowanych należy:

- 1) prowadzenie kontroli spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań i niezwłoczne informowanie Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzanych kontroli;
- 2) prowadzenie postępowań w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami i przekazywanie Prezesowi UOKiK informacji o wszczęciu i zakończeniu tych postępowań;
- 3) niezwłoczne przekazywanie Prezesowi UOKiK kopii wydanych decyzji;

- 4) współpraca z Prezesem UOKiK;
- 5) przedstawianie Prezesowi UOKiK do zaopiniowania okresowych planów kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu;
- 6) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań z przeprowadzanych kontroli.”;

19) po art. 39 dodaje się art. 39a i 39b w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Prezes UOKiK prowadzi rejestr.

2. W rejestrze są gromadzone w szczególności:

- 1) dane umożliwiające identyfikację wyrobu;
- 2) informacje o:
 - a) rodzaju i zakresie niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami,
 - b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami,
 - c) zagrożeniach, jakie może spowodować wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami wraz z określeniem tych zagrożeń.

3. Prezes UOKiK dokonuje wpisów do rejestru w przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 41c ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3.

4. Prezes UOKiK, na wniosek organu wyspecjalizowanego lub z urzędu, usuwa wpis w rejestrze, w przypadku gdy:

- 1) osoba wprowadzająca wyrób do obrotu udowodni, że wycofała z obrotu wszystkie egzemplarze wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami; wpis usuwa się nie

wcześniej, niż w terminie 6 miesięcy od zakończenia kontroli, o której mowa w art. 40 ust. 1;

- 2) niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami zostały usunięte; wpis usuwa się nie wcześniej niż przed upływem 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 41b ust. 2 i art. 41c ust. 9.
5. Informacje zawarte w rejestrze udostępnia się osobom zainteresowanym, w szczególności konsumentom i użytkownikom wyrobów podlegających ocenie zgodności, a także właściwym organom i instytucjom.
6. Prezes UOKiK może w każdym czasie podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w rejestrze.
7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia rejestru, mając na względzie, w szczególności zapewnienie prawidłowości działania rejestru.

Art. 39b. 1. Prezes UOKiK gromadzi informacje dotyczące systemu, w szczególności dotyczące wyników kontroli i prowadzonych postępowań.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się organom wyspecjalizowanym i organom celnym.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób wymiany informacji pomiędzy Prezesem UOKiK, organami wyspecjalizowanymi oraz organami celnymi;

2) wzory formularzy stosowanych przy gromadzeniu informacji dotyczących funkcjonowania systemu

- mając na względzie potrzebę monitorowania systemu.”;

20) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Organy wyspecjalizowane prowadzą kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań, zwaną dalej „kontrolą”, z urzędu lub na wniosek Prezesa UOKiK.

2. W kontroli prowadzonej przez organ wyspecjalizowany może uczestniczyć, za jego zgodą, pracownik UOKiK upoważniony przez Prezesa UOKiK, do czynności którego stosuje się przepisy niniejszego rozdziału dotyczące osoby kontrolującej.

3. Do kontroli prowadzonej przez organy wyspecjalizowane, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy dotyczące zakresu działania tych organów.”;

21) po art. 40 dodaje się art. 40a – 40m w brzmieniu:

„Art. 40a. Podmioty wymienione w art. 4, a także sprzedawcy wyrobów podlegających ocenie zgodności są obowiązane współdziałać, z należyłą starannością, z organami wyspecjalizowanymi w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania.

Art. 40b. 1. Organy wyspecjalizowane przeprowadzają kontrolę u podmiotów objętych zakresem kontroli wykonywanej przez organy wyspecjalizowane na podstawie przepisów dotyczących zakresu działania tych organów, zwanych dalej „kontrolowanymi”.

2. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania, są obowiązane do przekazania tych dowodów i udzielania informacji na żądanie organu prowadzącego kontrolę.
3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać:
 - 1) określenie rodzaju dowodów oraz rodzaju i zakresu informacji, którego dotyczy;
 - 2) wskazanie celu żądania;
 - 3) określenie terminu udostępnienia dowodów lub udzielenia informacji;
 - 4) pouczenie o skutkach nieudostępnienia żądanych dowodów lub informacji albo udostępnienia dowodów lub informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 40c. 1. Jeżeli kontrolowany lub podmioty, o których mowa w art. 40b ust. 2, nie udzielił informacji lub nie współdziałał w toku kontroli, ustaleń dokonuje się na podstawie dowodów, danych lub informacji dostępnych organowi wyspecjalizowanemu przeprowadzającemu kontrolę.

2. Jeżeli kontrolowany lub podmioty, o których mowa w art. 40b ust. 2, przedstawiają, wprowadzające w błąd lub nieprawdziwe dowody, dane lub informacje, organ wyspecjalizowany przeprowadzający kontrolę pomija je przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.
3. Kontrolowanego lub podmioty, o których mowa w art. 40b ust. 2, informuje się o skutkach działań określonych w ust. 1 i 2.

Art. 40d. 1. Informacje uzyskane w toku kontroli nie podlegają ujawnieniu, pod warunkiem, że przekazujący je

wskaże przyczynę, dla której wnioskuje o takie uznanie tych informacji, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, rozumiane jako nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne oraz organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania, w celu zachowania ich poufności, uzyskane w toku kontroli, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, dla których zostały zgromadzone, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia informacji oraz dowodów uzyskanych w toku kontroli, Prezes UOKiK lub organ wyspecjalizowany ujawni je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych w postępowaniu rozstrzygnięć.

Art. 40e. 1 Kontrolę przeprowadza się w obecności kontrolowanego lub jego upoważnionego pracownika.

2. Kontrolowany lub jego upoważniony pracownik, są obowiązani umożliwić wykonywanie kontroli, a w szczególności:
 - 1) zapewnić wgląd w dokumenty objęte zakresem kontroli;
 - 2) wydać za pokwitowaniem wyroby lub dokumenty, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli;
 - 3) udzielić niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty będące przedmiotem kontroli zostały zapisane na elektronicznych nośnikach informacji;
 - 4) udostępnić obiekty i pomieszczenia, w których znajdują się dokumenty i wyroby objęte zakresem kontroli;

- 5) udzielać wszelkich wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 6) udostępnić dokumenty w celu sporządzenia kopii; zgodność kopii z oryginałem dokumentu potwierdza kontrolowany.

Art. 40f. 1. W toku kontroli, osoba kontrolująca w szczególności może:

- 1) badać akta i dokumenty w zakresie objętym kontrolą;
 - 2) dokonywać oględzin terenów, obiektów, pomieszczeń, wyrobów i innych rzeczy w zakresie objętym kontrolą;
 - 3) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli;
 - 4) żądać udzielenia, w wyznaczonym terminie, pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
 - 5) przesłuchiwać osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
 - 6) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli;
 - 7) zabezpieczać dowody;
 - 8) pobierać nieodpłatnie próbki wyrobów do badań;
 - 9) zbierać inne niezbędne dowody w zakresie objętym kontrolą.
2. Osoba kontrolująca jest uprawniona do wstępu oraz poruszania się na terenie, w obiektach i pomieszczeniach kontrolowanego za okazaniem

legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, bez obowiązku uzyskiwania przepustki określonej w regulaminie wewnętrznym.

3. Osoba kontrolująca podlega przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy, obowiązującym w jednostce kontrolowanej.

Art. 40g. 1. Przedmiotem kontroli może być wyrób, prawidłowość oznakowania wyrobu oraz dokumentacja techniczna wyrobu.

2. Osoba kontrolująca może w toku kontroli żądać od osoby zobowiązanej do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności przedstawienia, w wyznaczonym terminie, w szczególności:

- 1) deklaracji zgodności;
- 2) nazwy i adresu producenta wyrobu;
- 3) wykazu uwzględnionych norm zharmonizowanych lub rozwiązań przyjętych w celu stwierdzenia zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami;
- 4) ogólnego opisu wyrobu, schematy wyrobu oraz instrukcji obsługi wyrobu.

3. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami, osoba kontrolująca może dodatkowo zażądać od osoby zobowiązanej do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności przedstawienia, w wyznaczonym terminie, w szczególności:

- 1) sprawozdania z przeprowadzonych badań;
- 2) informacji o systemie zarządzania jakością.

4. W przypadku gdy kontrolowany wyrób stwarza zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia oraz środowiska

osoba kontrolująca może zażądać od osoby zobowiązanej do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności przedstawienia, w wyznaczonym terminie, pełnej dokumentacji technicznej.

5. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 2-4, sporządzono w języku obcym, osoba kontrolująca może żądać, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli, tłumaczenia tych dokumentów na język polski.

Art. 40h. W przypadku gdy osoba zobowiązana do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności nie przedstawi tych dokumentów osobie kontrolującej lub z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, organ wyspecjalizowany może poddać wyrób badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie akredytowanemu laboratorium w celu ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania.

- Art. 40i. 1. W przypadku zabezpieczenia dowodów, pobrania próbek, dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych czynności sporządza się protokół.
2. W celu poddania wyrobu badaniom, o których mowa w art. 40h, organ wyspecjalizowany pobiera nieodpłatnie próbki.
 3. Równocześnie z pobraniem próbki wyrobu należy pobrać i zabezpieczyć dodatkową próbkę z tej samej partii wyrobu w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań (próbka kontrolna).
 4. Próbką kontrolną jest przechowywana przez kontrolowanego, do czasu jej zwolnienia przez organ wyspecjalizowany, w warunkach uniemożliwiających

zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu;
w tym czasie nie może być wprowadzana do obrotu.

5. Próbkę kontrolnej nie pobiera się, jeżeli:

- 1) pobranie próbki byłoby utrudnione ze względu na wartość, rodzaj lub ilość wyrobu;
- 2) przechowanie próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu jest niemożliwe.

6. Po przeprowadzeniu badań sporządza się sprawozdanie z badań, które dołącza się do protokołu kontroli.

Art. 40j. 1. W przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, organ wyspecjalizowany ustala na podstawie uzasadnionych kosztów badań, z uwzględnieniem rodzaju badanego wyrobu oraz stopnia skomplikowania i zakresu przeprowadzonych badań.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

4. W przypadku stwierdzenia, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, opłaty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa.

5. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 40k. 1. W przypadku gdy w wyniku kontroli organ wyspecjalizowany, który ją prowadził, stwierdzi, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań może, w drodze decyzji, na okres nie dłuższy niż 2 miesiące zakazać wprowadzania do obrotu lub dalszego przekazywania wyrobu użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy.

2. W przypadku wszczęcia postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami, organ wyspecjalizowany prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji, przedłużyć zakaz, o którym mowa w ust. 1, do czasu zakończenia postępowania.
3. W przypadku gdy organ wyspecjalizowany prowadzący postępowanie stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1.

Art. 40l. Organ wyspecjalizowany, który przeprowadził kontrolę, przekazuje Prezesowi UOKiK informacje dotyczące ustaleń kontroli, w szczególności informację, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania, a w przypadku stwierdzenia niezgodności z zasadniczymi wymaganiami – czy mogą być one usunięte.

Art. 40m. W przypadku gdy przepisy szczególne dopuszczają możliwość, przed wprowadzeniem do obrotu, prezentowania na targach, wystawach i pokazach oraz w innych miejscach, wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, organy wyspecjalizowane mogą prowadzić kontrolę przestrzegania sposobu ich prezentowania, określonego przez te przepisy.”;

22) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, zwane dalej „postępowaniem”, wszczyna się z urzędu, w przypadku gdy ustalenia kontroli wskazują, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań.

2. Postępowanie nie może być prowadzone dłużej niż 4 miesiące.”;

23) po art. 41 dodaje się art. 41a–41c w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Stroną postępowania jest osoba, która wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami, wobec której postępowanie zostało wszczęte.

2. Organizacja społeczna może występować z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu tylko w przypadku gdy osoba będąca stroną postępowania jest członkiem tej organizacji.

3. Przepisy art. 40b ust. 2 i 3 oraz art. 40c i art. 40d stosuje się odpowiednio do stron postępowania.

Art. 41b. 1. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyznaczyć stronie postępowania termin na usunięcie niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami lub wycofanie wyrobu z obrotu.

2. Organ prowadzący postępowanie może przeprowadzić albo zlecić przeprowadzenie kontroli mającej na celu ustalenie, czy niespełnienie przez wyrób zasadniczych wymagań zostało faktycznie usunięte lub wyrób został wycofany z obrotu. Przepisy art. 40 ust. 2 i 3 oraz art. 40a–40l stosuje się odpowiednio.

Art. 41c. 1. Do terminu określonego w art. 41 ust. 2 nie wlicza się okresów, o których mowa w art. 41b.

2. Organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

1) stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania;

2) niezgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami została usunięta albo wyrób został wycofany z obrotu;

3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

3. Jeżeli w wyniku kontroli, stwierdzono, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, a strona postępowania

nie podjęła działań, o których mowa w art. 41b ust. 1, organ prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu;
 - 2) zakazać wprowadzania wyrobu do obrotu;
 - 3) ograniczyć wprowadzanie wyrobu do obrotu;
 - 4) nakazać stronie postępowania powiadomić konsumentów lub użytkowników wyrobu o stwierdzonych niezgodnościach z zasadniczymi wymaganiami, określając termin i sposób ich powiadomienia.
4. W decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, organ prowadzący postępowanie może także nakazać odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają. Przepisy o rękojmi za wady stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, organ prowadzący postępowanie może nakazać zniszczenie wyrobu na koszt strony postępowania, jeżeli w inny sposób nie może usunąć zagrożeń spowodowanych przez wyrób.
6. Środki, o których mowa w ust. 3-5, stosuje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami oraz stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób, mając na celu wyłącznie odwrócenie grożącego niebezpieczeństwa lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia konsumentów.
7. Środki, o których mowa w ust. 3-5, mogą zostać wprowadzone na czas określony lub nieokreślony.

8. Jeżeli wymaga tego interes konsumentów lub użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w ust. 3, rygor natychmiastowej wykonalności.
9. W celu stwierdzenia, czy decyzje, o których mowa w ust. 3, zostały wykonane, organ prowadzący postępowanie może przeprowadzić kontrolę. Przepisy art. art. 40 ust. 2 i 3 oraz art. 40a-40l stosuje się odpowiednio.”;

24) art. 42-47 otrzymują brzmienie:

„Art. 42. W zakresie nieuregulowanym, do postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 43.1. Jeżeli organ celny podczas kontroli celnej wyrobów, które mają być objęte procedurą dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, zatrzymuje wyrób i występuje do organu wyspecjalizowanego o wydanie opinii.

2. Jeżeli organ wyspecjalizowany wyda opinię, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, organ celny cofa wyrób za granicę albo, gdy cofnięcie nie jest możliwe, nadaje wyrobowi przeznaczenie celne powrotny wywóz. W przypadku gdy nie jest możliwe cofnięcie wyrobu albo jego powrotny wywóz, organ celny może dokonać sprzedaży wyrobu osobie, która zobowiąże się do dokonania jego powrotnego wywozu, albo nakazać zniszczenie wyrobu, jeżeli dokonanie jego sprzedaży będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione. Organ celny

może również wystąpić do sądu o orzeczenie przepadku wyrobu na rzecz Skarbu Państwa.

3. Jeżeli organ celny stwierdzi, że wyrób podlegający ocenie zgodności nie jest prawidłowo oznakowany, może podjąć działania określone w ust. 2 bez występowania o opinię do organu wyspecjalizowanego.
4. Koszty cofnięcia wyrobu, jego powrotnego wywozu, sprzedaży lub zniszczenia ponoszą solidarnie: osoba, która wprowadziła wyrób na polski obszar celny, osoba, która przyjęła odpowiedzialność za jego przywóz, bądź osoba w posiadaniu której wyrób się znajduje.
5. W przypadku podjęcia działań, o których mowa w ust. 2, organy celne informują o nich Prezesa UOKiK.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb:
 - 1) postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów;
 - 2) postępowania organów wyspecjalizowanych w zakresie wydawania opinii o spełnianiu przez zatrzymany wyrób zasadniczych wymagań;
 - 3) informowania przez organy celne Prezesa UOKiK o działaniach podejmowanych w odniesieniu do wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami oraz zakres przekazywanych informacji- mając na uwadze w szczególności konieczność niezwłocznego przekazywania przez organy wyspecjalizowane opinii o wyrobie organom celnym oraz realizacji zadań wykonywanych przez Prezesa UOKiK w zakresie prowadzenia rejestru.

- Art. 44. Prezes UOKiK niezwłocznie informuje Komisję Europejską o decyzjach, o których mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1-3 oraz ust. 5.
- Art. 45. Kto wprowadza do obrotu wyroby niezgodne z zasadniczymi wymaganiami, podlega grzywnie do 100 000 zł.
- Art. 46. Kto umieszcza oznakowanie CE na wyrobie, który nie spełnia zasadniczych wymagań, albo dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, podlega grzywnie do 100 000 zł.
- Art. 47. Kto umieszcza na wyrobie znak podobny do oznakowania CE, mogący wprowadzić w błąd nabywcę i użytkownika tego wyrobu, podlega grzywnie do 100 000 zł.”;
- 25) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:
„Art. 47a. Kto wprowadza do obrotu wyrób podlegający oznakowaniu CE, a nie oznakowany takim oznakowaniem, podlega grzywnie do 100 000 zł.”;
- 26) uchyla się art. 48;
- 27) uchyla się art. 62;
- 28) art. 65 otrzymuje brzmienie:
„Art. 65. 1. Przepisy art. 6-8, art. 14, art. 21-24 i art. 44 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, chyba że wcześniej wejdzie w życie Protokół do Układu Europejskiego między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotami Europejskimi w sprawie Oceny Zgodności i Dopuszczania Wyrobów Przemysłowych, zwany dalej „Protokołem”.

2. Przepis art. 12 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, a dla wyrobów objętych zakresem Protokołu od dnia jego wejścia w życie.
3. Przepis art. 43 stosuje się do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej."

Art. 2. W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1362, z późn. zm.²⁾) w art. 8 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) kontrola nad wyrobami wprowadzonymi do obrotu podlegającymi ocenie zgodności, w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, określonych w odrębnych przepisach,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131, z późn. zm.³⁾) w art. 42 w ust. 2 dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) wykonywanie kontroli w zakresie zgodności z zasadniczymi wymaganiami wprowadzonych do obrotu wyrobów w odniesieniu do wyposażenia morskiego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271) w art. 2 w ust. 1 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu, podlegających ocenie zgodności, w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań dotyczących ochrony środowiska, określonych w przepisach odrębnych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 stycznia 2000 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 15, poz. 179 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 166, poz. 1360) w art. 23 w ust. 1 uchyla się pkt 1.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804) w art. 26 pkt 14a otrzymuje brzmienie:

„14a) monitorowanie systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu w zakresie ich zgodności z zasadniczymi wymaganiami, zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr, poz.),”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852, z późn. zm. ⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) wymagania, jakim musi odpowiadać aparatura w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej,

3) zasady kontroli wprowadzonej do obrotu aparatury, w tym urządzeń telekomunikacyjnych.”;

2) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) aparatura – urządzenia elektryczne i elektroniczne oraz instalacje i systemy, które zawierają podzespoły elektryczne i elektroniczne,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) kompatybilność elektromagnetyczna - zdolność aparatury do zadowalającego działania w określonym środowisku elektromagnetycznym bez wprowadzania do tego środowiska niedopuszczalnych zaburzeń elektromagnetycznych,”

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) odporność na zaburzenia elektromagnetyczne - zdolność aparatury do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w obecności zaburzeń elektromagnetycznych,”

d) pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) zaburzenie elektromagnetyczne – dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania aparatury albo niekorzystnie wpłynąć na materię ożywioną i nieożywioną.”;

3) w art. 18 w ust. 1:

a) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) mogą być ochronione przed zaburzeniami elektromagnetycznymi,”;

b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dokument lub znak potwierdzający spełnianie zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2, jeżeli urządzenie podlega obowiązkowej ocenie zgodności,”;

4) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Użytkownik może dołączać do udostępnionych zakończeń sieci publicznej, w sposób zgodny z prawem, urządzenia końcowe, spełniające zasadnicze wymagania określone w art. 88 ust. 1 i 2.”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dołączania do sieci publicznej urządzeń telekomunikacyjnych nie spełniających zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2, lub urządzeń nie przeznaczonych do dołączania do sieci publicznej, nawet gdy spełniają te wymagania,”;

5) w art. 61 w ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator świadczący usługę dzierżawy łączy telekomunikacyjnych nie może odmówić świadczenia usługi z tytułu niespełniania wymagań technicznych przez urządzenia

końcowe użytkownika, jeżeli urządzenia te spełniają zasadnicze wymagania, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2.";

6) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Urządzenia radiowe i urządzenia końcowe wprowadzane do obrotu i używania powinny spełniać wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkownika,
- 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w przypadku urządzeń radiowych,
- 3) kompatybilności elektromagnetycznej w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia.

2. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, ustalić dodatkowe wymagania w zakresie:

- 1) zapewniania ochrony tajemnicy telekomunikacji,
- 2) zabezpieczenia przed nieuprawnionym używaniem urządzeń,
- 3) umożliwienia dostępu do urządzeń lub sieci służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy,
- 4) przystosowania do używania przez osoby niepełnosprawne,
- 5) zdolności do współpracy z innymi urządzeniami telekomunikacyjnymi używanymi w sieci telekomunikacyjnej lub do niej dołączonymi, w szczególności niepowodowania uszkodzeń sieci telekomunikacyjnej lub zakłócania jej funkcjonowania

- które, niezależnie od wymagań wymienionych w ust. 1, powinny być spełniane przez urządzenia oraz określić termin, do którego mogą być używane urządzenia nie spełniające wymagań ustalonych w rozporządzeniu, wprowadzone do obrotu przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, mając na uwadze prawidłowość funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych.

3. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzeń, określić szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń telekomunikacyjnych oraz sieci telekomunikacyjnych, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań – wymaganiami innych międzynarodowych organizacji, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.
4. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych dotyczące ich przystosowania do wypełniania przez operatorów obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, mając na uwadze, że sieci telekomunikacyjne i urządzenia telekomunikacyjne eksploatowane przez tych operatorów powinny zapewniać uprawnionym organom dostęp do informacji oraz danych określonych w art. 67 ust. 1, a także ich rejestrację,

kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań – wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.”;

7) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot wprowadzający do obrotu urządzenie telekomunikacyjne jest obowiązany udzielić Prezesowi URTiP, na jego żądanie, wyjaśnień dotyczących przeznaczenia urządzenia telekomunikacyjnego oraz jego właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres zastosowania, z zastrzeżeniem ust. 1a.”;

8) art. 91 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Obowiązkowi oceny zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 88 ust. 1 i 2, zwanymi „zasadniczymi wymaganiami”, podlegają, o ile ustawa nie stanowi inaczej, urządzenia końcowe przeznaczone do dołączania do zakończeń sieci publicznej oraz urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze.

2. Dokumentem potwierdzającym, że urządzenie, o którym mowa w ust. 1, spełnia zasadnicze wymagania, jest:

1) certyfikat zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami wydany przez uprawniony organ,

2) certyfikat zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami wydany przez uprawniony organ innego państwa, uznany przez polski organ właściwy w sprawach certyfikacji, z zastrzeżeniem ust. 3,

3) deklaracja zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami wydana przez producenta albo jego przedstawiciela, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia zgodności z zasadniczymi wymaganiami, z zastrzeżeniem ust. 3,

4) raport techniczny zawierający sprawozdanie z badań technicznych urządzenia wraz z opinią potwierdzającą spełnianie przez nie zasadniczych wymagań, wystawione przez akredytowane laboratorium badawcze, użytkownikowi urządzenia niebędącego przedmiotem oferty handlowej.”;

9) w art. 94:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

"1. Wprowadzane do obrotu urządzenia telekomunikacyjne, podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami powinny być oznakowane w sposób wskazujący na spełnianie przez nie zasadniczych wymagań.

2. Wprowadzanie do obrotu urządzeń telekomunikacyjnych, podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nieposiadających znaku potwierdzającego spełnianie zasadniczych wymagań, jest zabronione.”.

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór oznakowania urządzeń, które spełniają zasadnicze wymagania, oraz niezbędne dane, które powinny być umieszczone wraz z oznakowaniem, mając na uwadze, aby oznakowanie było jednoznaczne i czytelne dla nabywcy.”;

10) w art. 108:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aparatura powinna być skonstruowana tak, aby:

1) nie wywoływała w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających

odporność na te zaburzenia innej aparatury lub innych systemów występujących w tym środowisku,

2) posiadała wymaganą odporność na zaburzenia elektromagnetyczne.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1, zwanymi dalej „zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej”, podlega aparatura, która może wywołać zaburzenia elektromagnetyczne lub na działanie której takie zaburzenia mogą mieć wpływ, z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w art. 91 ust. 4 pkt 1 i 3.”;

11) w art. 118:

a) w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu aparatury, w tym urządzeń telekomunikacyjnych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez aparaturę zasadniczych wymagań,”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1,”;

12) uchyla się art. 120a;

13) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenie pracy innej aparatury, spełniającej wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes URTiP może w decyzji, o której mowa w art. 119, nakazać:

- 1) czasowe wstrzymanie używania aparatury wywołującej zakłócenia,
- 2) zmianę sposobu używania aparatury,
- 3) zastosowanie środków technicznych prowadzących do eliminacji zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję

- a także postanowić o czasowym zajęciu aparatury, w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn zakłóceń. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

14) w art. 124 w ust. 1 pkt 14a, 15, 16 i 16a otrzymują brzmienie:

"14a) wprowadza do obrotu urządzenia telekomunikacyjne bez przekazania Prezesowi URTiP informacji w trybie i zakresie, o którym mowa w art. 90 ust. 1,

15) wprowadza do obrotu urządzenia telekomunikacyjne podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nie posiadające wymaganego dokumentu lub znaku potwierdzającego spełnianie zasadniczych wymagań albo oznakowane w sposób niewłaściwy lub fałszywie,

16) wprowadza do obrotu aparaturę niespełniającą wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej,

16a) nie wypełnia obowiązków nałożonych decyzją wydaną na podstawie art. 119,".

Art. 8. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. Nr 63, poz. 636 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 155, poz. 1286 i Nr 166, poz. 1360) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach nieokreślonych w niniejszej ustawie, dotyczących przyrządów pomiarowych, stosuje się przepisy regulujące zagadnienia oceny zgodności wyrobów, zawarte w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr

166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr....., poz.),
zwanej dalej „ustawą o ocenie zgodności.”;

2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, dopuszcza się do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”

Art. 9. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes UTK jest organem wyspecjalizowanym w rozumieniu ustawy z 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr....., poz.), wykonującym kontrolę wyrobów przeznaczonych do stosowania w infrastrukturze kolejowej, na bocznicach kolejowych, kolejach wąskotorowych oraz w metrze, związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu, a także wykonywaniem przewozów osób i towarów oraz eksploatacją pojazdów szynowych.”;

2) w art. 15 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) mają prawo, w ramach kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, wstępu do siedzib, obiektów i urzędzeń przedsiębiorców produkujących, importujących lub wprowadzających wyroby do obrotu a także do siedzib, obiektów i urzędzeń zarządców, przewoźników kolejowych oraz użytkowników bocznic oraz do:

- a) wizytowania obiektów handlowych, przemysłowych oraz magazynów,
- b) wizytowania miejsc pracy i innych obiektów, w których wyroby są oddawane do użytku,

- c) organizowania wyrywkowych kontroli na miejscu,
- d) pobierania próbek wyrobów oraz poddawania ich kontrolom i badaniom,
- e) żądania udostępnienia wszystkich niezbędnych informacji.”.

Art. 10. Wyroby podlegające obowiązkowej certyfikacji na znak bezpieczeństwa „B” i posiadające ten znak wydany na podstawie odrębnych przepisów, wprowadzane do obrotu po dniu wejścia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, podlegają ocenie zgodności na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie upoważnień zmienionych tą ustawą, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych, na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 12. Przepis art. 2a ustawy wymienionej w art. 8 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz administracji morskiej, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 22 stycznia 2000 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 21 lipca 2000 r.- Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach oraz ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001r. Nr 124, poz.1364, Nr 128, poz.1405 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1360.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 34, poz. 145, z 1997 r. Nr 111, poz. 726, z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1321, z 2001 r. Nr 129, poz. 1441 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 166, poz. 1361 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424.

UZASADNIENIE

Ustawa o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw wprowadza w większości zmiany wynikające z doprecyzowania istniejących regulacji oraz uwag zgłoszonych przez Komisję Europejską, a także związane z nowym brzmieniem rozdziału 6 ustawy dotyczącego nadzoru rynku – „System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu”.

1. Zmiany wynikające z uwag zgłoszonych przez Komisję Europejską

- wykreślenie definicji specyfikacji technicznych i dostosowanie regulacji dotyczących zasadniczych i szczegółowych wymagań do prawa unijnego,
- rozszerzenie zasady wzajemnego uznawania na Europejski Obszar Gospodarczy,
- dostosowanie terminu wejścia w życie ustawy do terminu wejścia w życie Protokołu PECA.

2. Zmiany konieczne ze względu na członkostwo Polskiego Centrum Akredytacji w Europejskim Porozumieniu ds. Akredytacji (EA) i podpisanie Porozumienia MLA

- dookreślenia terminu do udzielenia przez PCA akredytacji i wyjątków od zachowania tego terminu,
- doprecyzowanie przypadku cofnięcia akredytacji,
- wpływ na powoływanie członków Komitetu Odwoławczego.

3. Zmiana upoważnień do wydawania rozporządzeń zawartych w art. 9 i 10 ustawy o systemie oceny zgodności – jest konsekwencją różnic występujących w poszczególnych dyrektywach nowego podejścia. Nie każda z dyrektyw zawiera wszystkie elementy wymienione w upoważnieniu ustawowym zawartym w art. 9 i 10 ustawy.

4. Usunięcie art. 11 z ustawy o systemie oceny zgodności wynika z faktu, że - zgodnie z prawem obowiązującym w Unii Europejskiej – wyroby do celów wojskowych lub policyjnych (w tym broń i amunicja) są wyraźnie wyłączone z systemu oceny zgodności określonego dyrektywami nowego podejścia. Powyższy obszar może

zostać uregulowany odrębną ustawą opracowaną przez Ministerstwo Obrony Narodowej i/lub Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

5. Propozycja zmiany w ustawie z 22 stycznia 2000 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów wynika z konieczności zapewnienia skutecznej realizacji upoważnienia zawartego w art. 9 ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności do wydania rozporządzenia w sprawie zabawek przez ministra właściwego do spraw gospodarki, a które zostało wcześniej wpisane do dwóch różnych ustaw, w tym do ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktu.

6. Propozycja zmian do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach polega na dodaniu klauzuli wzajemnego uznawania w celu zapewnienia realizacji zasady swobody przepływu towarów gwarantowanej przez art. 28 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), zgodnie z którą towar dopuszczony do obrotu, zgodnie z prawem jednego państwa członkowskiego, pozostaje w swobodnym obrocie co oznacza, że państwa członkowskie są zobowiązane do dopuszczenia tego towaru na swój rynek oraz spójności systemu prawnego.

7. Zmiany doprecyzowujące regulacje wynikające z innych przepisów prawnych:

- zmiana definicji norm zharmonizowanych,
- dodanie w art. 7 możliwości niepoddawania wyrobu badaniom przez stronę trzecią,
- wprowadzenie zakazu wprowadzania do obrotu wyrobu podlegającego oznakowaniu CE, a nie oznakowanego CE, wraz z sankcją wobec powyższego.

8. Zmiany wynikające z nowego brzmienia rozdziału 6 „System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu”

8.1. Aktualnie obowiązująca ustawa nie zawiera szczegółowych regulacji dotyczących kontroli zgodności wyrobów z zasadniczymi wymaganiami oraz procedur postępowań w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami.

Zmiana art. 38 ma na celu określenie, że Prezes UOKiK jest organem monitorującym system kontroli, natomiast organy wyspecjalizowane prowadzą kontrolę i

postępowania. W dotychczasowych przepisach także Prezes UOKiK miał prawo wycofywać wyroby z obrotu.

Ustawa rozszerzyła katalog organów wyspecjalizowanych, dzięki czemu w znaczącej części obszarów objętych dyrektywami nadzór będzie realizowany przez kompetentne i wyspecjalizowane organy oraz z zachowaniem zasad dotyczących niezależności organów nadzoru od jednostek zaangażowanych w ocenę zgodności.

Zmiany w art. 39 mają na celu sprecyzowanie zadań Prezesa UOKiK i organów wyspecjalizowanych.

Art. 39a i 39b dotyczą obowiązków informacyjnych Prezesa UOKiK. Przepis art. 39a ma na celu uregulowanie kwestii związanych z prowadzeniem przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów. Natomiast art. 39b dotyczy gromadzenia przez Prezesa UOKiK informacji dotyczących funkcjonowania systemu.

Aktualnie obowiązująca ustawa nie określała trybu i zasad prowadzenia przez organy wyspecjalizowane kontroli i postępowań w odniesieniu do wyrobów wprowadzonych do obrotu. Art. 40 oraz dodane art. 40a–40l dotyczą trybu przeprowadzania kontroli wyrobów przez organy wyspecjalizowane. W szczególności ustawa wprowadza jednolity tryb prowadzenia kontroli przez wszystkie organy wyspecjalizowane, zaś w kwestiach nieuregulowanych w tym zakresie w przepisach określających zadania poszczególnych inspekcji. Proponowana zmiana ułatwi też w przyszłości powierzanie zadań z zakresu nadzoru rynku nowym inspekcjom (na przykład w sytuacji opracowania nowej dyrektywy nowego podejścia), gdyż potrzebne będzie tylko włączenie inspekcji do wykazu.

Projekt ustawy w art. 40g i 40h przewiduje, że organ kontrolujący w pierwszej kolejności będzie badać dokumenty związane z oceną zgodności, a dopiero w przypadku braku dokumentów lub w sytuacji, gdy nie wynika z nich, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, będzie przeprowadzał badania; obecnie obowiązująca ustawa nie przewiduje takiego trybu, pomimo że Komisja Europejska zalecała takie rozwiązanie.

W art. 40i uregulowano kwestie związane z pobieraniem próbek wyrobu w celu poddania wyrobu badaniom dotyczącym spełniania przez wyrób zasadniczych wymagań.

W art. 40k przewidziano możliwość czasowego zakazania przez organ przeprowadzający kontrolę wprowadzania wyrobu do obrotu.

Zasadą jest, że kontrola zgodności zasadniczych wymagań dotyczy wyrobów już wprowadzonych do obrotu; jednakże regulacje UE przewidują sytuacje, gdy kontroli podlegają również pewne wyroby przed ich wprowadzeniem do obrotu – regulacje te zostały wprowadzone do ustawy w art. 40m. Organy wyspecjalizowane będą mogły prowadzić kontrolę warunków ekspozycji wyrobów na targach, wystawach czy pokazach.

W art. 41 oraz w art. 41a–41c uregulowano procedurę postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami. Postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami wszczyna się z urzędu.

Art. 41a określa, że stroną postępowania jest osoba, która wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami, wobec której postępowanie zostało wszczęte.

Projekt ustawy w art. 41c przewiduje, że zanim organ prowadzący postępowanie wyda decyzję w sprawie wycofania wyrobu z obrotu, przedsiębiorca będzie mógł dobrowolnie usunąć nieprawidłowości; obecnie obowiązująca ustawa nie przewiduje takiego trybu, pomimo że Komisja Europejska zaleca takie rozwiązanie.

W projekcie ustawy uwzględniono także zasadę proporcjonalności działań organów nadzoru do stwierdzonych nieprawidłowości i zagrożeń stwarzanych przez wyroby; obecnie obowiązująca ustawa nie zawierała takiej regulacji, pomimo że Komisja Europejska zaleca takie rozwiązanie.

W art. 42 projekt ustawy przewiduje, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie, do postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Projekt ustawy w art. 43 szczegółowo określa procedurę postępowania organów celnych z zatrzymanymi wyrobami oraz wprowadza upoważnienie ustawowe do określenia trybu postępowania organów celnych z zatrzymanymi wyrobami, trybu postępowania organów wyspecjalizowanych w zakresie wydawania opinii o spełnianiu przez wyrób

wymagań zasadniczych oraz informowania przez organy celne Prezesa UOKiK o działaniach podejmowanych w odniesieniu do wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami oraz zakres przekazywanych informacji; brak tych przepisów uniemożliwia wykonywanie kontroli przez organy celne.

8.2. Zmiany w ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy mają na celu umożliwienie przeprowadzania kontroli inspektorom PIP wyrobów wprowadzonych do obrotu podlegających ocenie zgodności, w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, określonych w odrębnych przepisach.

8.3. Zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz administracji morskiej mają na celu umożliwienie działania dyrektorów urzędów morskich, jako organy wyspecjalizowane dla wykonywania kontroli dotyczącej zgodności z zasadniczymi wymaganiami wprowadzonych do obrotu wyrobów w zakresie wyposażenia morskiego.

8.4. Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska mają umożliwić Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska kontrolę i nadzór nad wyrobami wprowadzonymi do obrotu, podlegającymi ocenie zgodności, w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań dotyczących ochrony środowiska, określonych w przepisach odrębnych, z wyłączeniem wyrobów podlegających nadzorowi innych właściwych organów.

8.5. Propozycje zmian do ustawy z dnia 21 lipca 2002 r. - Prawo telekomunikacyjne zawarte w:

pkt 2 dotyczącym art. 2,

pkt 3 dotyczącym art. 18,

pkt 4 dotyczącym art. 42,

pkt 5 dotyczącym art. 61,

pkt 6 dotyczącym art. 88,

pkt 8 dotyczącym art. 91,

pkt 9 dotyczącym art. 94 ust. 2a,

pkt 10 dotyczącym art. 108,

są zgodne – a w zasadzie tożsame – z projektem ustawy zmieniającej ustawę z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne, będącym przedmiotem pracy Sejmu (druk sejmowy nr 779, 1129 i 1383), a także Senatu (druk nr 375); ustawa zmieniająca została uchwalona przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 45 posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 2003 r. Zmiany te mają na celu wprowadzenie pojęć a także instytucji dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, zgodnych z przepisami dyrektywy 89/336/EEC (tzw. Dyrektywy EMC) oraz uwzględnienie uwag zgłoszonych przez eksperta Komisji Europejskiej w toku negocjacji PECA.

Zmiana w art. 91 ma ponadto na celu zachowanie spójności z przepisem art. 5 pkt 5 oraz art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, jak również z przepisami dyrektywy 89/336/EEC. Podobnie zmiana dotycząca art. 108 ustawy - Prawo telekomunikacyjne jest odpowiedzią na uwagi przesłane przez Komisję Europejską i ma na celu prawidłowe określenie rodzajów urządzeń podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej.

Omawiane zmiany zostały uzgodnione z Urzędem Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Ponieważ prace nad ustawą zmieniającą ustawę o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw rozpoczęły się w chwili gdy ustawa – Prawo telekomunikacyjne była przedmiotem prac Komisji Sejmowych, a od dnia 9 kwietnia 2003 r. również Komisji Senackich – mając również na uwadze niepewność co do daty wejścia w życie obydwu regulacji – uzasadnione wydaje się zaprojektowanie „pełnej” zmiany w obszarze „nadzoru rynku”, zarówno w ustawie zmieniającej ustawę - Prawo telekomunikacyjne, jak i w ustawie zmieniającej ustawę o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy, jak również zaprojektowane zmiany w zakresie ustawy - Prawo telekomunikacyjne z założeniem, że na odpowiednim etapie prac ów dualizm zostanie usunięty.

Propozycje zmian przedstawione przez Ministerstwo Infrastruktury są ściśle powiązane z wprowadzeniem na terenie Polski systemu oceny zgodności odpowiadającego wymogom stawianym przez dyrektywy nowego podejścia. Jak wielokrotnie podkreślano w toku negocjacji PECA, bez prawidłowego wdrożenia dyrektywy EMC jest niemożliwe prawidłowe i pełne zaimplementowanie całego systemu oceny zgodności.

8.6. Propozycja zmiany w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym została zgłoszona przez Ministerstwo Infrastruktury. Proponowana zmiana ma umożliwić Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego działanie, jako organ wyspecjalizowany, w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności, sprawujący nadzór nad wprowadzonymi do stosowania wyrobami, w stosunku do których przysługują mu uprawnienia kontrolne w zakresie wyrobów przeznaczonych do stosowania w infrastrukturze kolejowej, na bocznicach kolejowych, kolejach wąskotorowych oraz w metrze, związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu, a także wykonywaniem przewozów osób i towarów oraz eksploatacją pojazdów szynowych.

9. Proponowane usunięcie art. 62 oraz zawarcie w projekcie ustawy przepisu przejściowego zawartego w art. 10 ma na celu zapewnienie, że po wejściu do Unii Europejskiej wprowadzane do obrotu będą mogły być wyłącznie wyroby zgodne z wymaganiami zasadniczymi (posiadające deklaracje zgodności i/lub oznakowane CE zgodnie z postanowieniami rozporządzeń wdrażających dyrektywy nowego podejścia), niezależnie od tego, czy posiadają znak bezpieczeństwa „B”, czy nie. Regulacja ta jest konieczna, gdyż w innym przypadku istnieje zagrożenie negatywnej oceny ze strony UE sposobu wdrożenia w Polsce systemu oceny zgodności i trudności w pełnoprawnym przystąpieniu Polski do Jednolitego Rynku.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

Ustawa o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności bezpośrednio oddziałuje na producentów oraz importerów wyrobów objętych dyrektywami nowego podejścia. Obszar oddziaływania można podzielić na podmioty produkujące/importujące wyroby podlegające ocenie zgodności z udziałem strony trzeciej. Ze względu na dotychczasowe

doświadczenia tej grupy w stosowaniu badań i certyfikacji na znak bezpieczeństwa „B” wejście w życie nowego systemu nie powinno spowodować negatywnych skutków, a dla grupy eksporterów skutki powinny być korzystne z powodu skrócenia procesu oceny zgodności oraz obniżenia jego kosztów.

Natomiast dla przedsiębiorców nie objętych obowiązkowym udziałem strony trzeciej w procesie oceny zgodności (z reguły małym i średnim) nowy system powinien ułatwić funkcjonowanie na rynku ze względu na jego elastyczność i pozostawienie decyzji, co do rodzaju procedury oceny zgodności przedsiębiorcy. Biorąc pod uwagę fakt, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktu (oraz odpowiedzialności producenta za wadliwy produkt) funkcjonuje już od dwóch i pół roku – dla żadnego przedsiębiorcy w Polsce uwzględnianie wymogów bezpieczeństwa produkowanych przez nich wyrobów nie jest obce.

2. Konsultacje

Projekt ustawy został przekazany do organizacji społecznych (Krajowa Izba Gospodarcza, Federacja Konsumentów, Konfederacja Pracodawców Polskich, Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Związek Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club, OPZZ, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność, Forum Związków Zawodowych), od których nie otrzymano uwag do projektu.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Uchwalenie ustawy o zmianie ustawy w części dotyczącej systemu oceny zgodności nie spowoduje znacznych skutków finansowych dla budżetu. Natomiast w części dotyczącej systemu kontroli nad wyrobami, wstępne szacunki organów wyspecjalizowanych dotyczące wydatków planowanych do poniesienia przez nie w związku z realizacją zadań związanych z nadzorem nad wyrobami podlegającymi ocenie zgodności w okresie 1 maja – 31 grudnia 2004 r. wynoszą ok. 20,8 mln zł (dla sześciu organów wyspecjalizowanych). Jednak wydatki te będą podlegały weryfikacji w czasie prac nad budżetem na rok 2004. Dotychczas budżet nie poniósł znacznych kosztów wynikających z wejścia w życie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności. Jedyne koszty związane były i są z koniecznością sfinansowania z budżetu państwa funkcjonowania systemu kontroli nad wyrobami oraz dokonania odpowiednich zmian infrastrukturalnych związanych z prawidłowym funkcjonowaniem

systemu oceny zgodności, głównie w zakresie potrzeb informacyjnych w ramach Jednolitego Rynku UE.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Doprecyzowanie niektórych przepisów projektu ustawy o systemie oceny zgodności i dodanie niektórych obowiązków nowym inspekcjom zaangażowanym w nadzór rynku, może wpłynąć na większy popyt na wysokokwalifikowanych specjalistów w obszarze oceny zgodności wyrobów i procesów ich wytwarzania z wymaganiami określonymi w aktach prawnych wdrażających dyrektywy nowego i starego podejścia, a także w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa i zdrowia ludzi i ochrony środowiska.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Uchwalenie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, gdyż zmiany polegają na doprecyzowaniu i uszczegółowieniu przepisów już obowiązujących, nie zmieniając działania systemu oceny zgodności.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Uchwalenie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU
USTAWY O ZMIANIE USTAWY O SYSTEMIE OCENY ZGODNOŚCI
ORAZ ZMIANIE NIEKTÓRYCH USTAW**

Na mocy art. 74 Układu Europejskiego oraz podpisanego w dniu 30 lipca 1998 r. między Rzeczpospolitą Polską a Komisją Europejską Protokołu w sprawie Europejskiego Porozumienia o Ocenie Zgodności (PECA). Polska podjęła stopniowe dostosowanie posiadanego systemu badań i certyfikacji do systemu oceny zgodności stosowanego w Unii Europejskiej. W celu szybszego uruchomienia w Polsce systemu oceny zgodności zgodnego z systemem unijnym Rzeczpospolita Polska rozpoczęła negocjacje Protokołu do Układu Europejskiego w sprawie Oceny Zgodności (PECA). Podlegać będą mu wyroby, dla których wymogi techniczne zostały w Unii Europejskiej określone w tzw. dyrektywach nowego podejścia objęte Protokołem.

Celem tych działań jest usunięcie różnic w zakresie przepisów technicznych i tym samym eliminacja barier technicznych stanowiących przeszkodę w swobodnym przepływie towarów pomiędzy Polską a państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

W dniu 28 kwietnia 2000 r. Sejm RP uchwalił ustawę o systemie oceny zgodności, akredytacji oraz zmianie niektórych ustaw, która docelowo zakłada wprowadzenie w kraju systemu oceny zgodności obowiązującego w UE i która zastąpi ustawę z dnia 3 kwietnia 1993 roku o badaniach i certyfikacji. W związku z koniecznością uporządkowania przepisów, szczególnie w zakresie oceny zgodności, rozszerzenia delegacji dla wydawania aktów wykonawczych o minimalne kryteria uwzględnione przy autoryzowaniu jednostek i laboratoriów, uzupełnienia ustawy o rozdział Nadzór nad wyrobami wprowadzonymi do obrotu i w związku z tym doprecyzowaniem pozostałych przepisów oraz wprowadzenia do ustawy zasady wzajemnego uznawania dokonano nowelizacji ustawy z dnia 28 kwietnia 2000 roku o systemie oceny zgodności, akredytacji oraz zmianie niektórych ustaw.

Konieczne zmiany w systemie prawnym zostały wprowadzone ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. (Dz. U. Nr 166, poz. 1360), która zastąpiła ustawę 28 kwietnia 2000 r.. Ustawa z 30 sierpnia 2002 r. została uchwalona w trybie właściwym dla ustaw dostosowujących prawo polskie do prawa Unii Europejskiej. W wyniku prac związanych z tworzeniem nowego systemu oceny zgodności, a także w związku z negocjacjami ze stroną

unijną Protokołu PECA, Rząd podjął decyzję o nowelizacji ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Projektowane zmiany można podzielić na dwie grupy:

- I. zmiany korygujące pierwotny tekst ustawy. Zmiany tego typu są przede wszystkim efektem konsultacji z Komisją Europejską i ustaleń dokonanych w trakcie negocjacji protokołu PECA.
- II. zmiany dotyczące systemu nadzoru rynku. Zmiany te nie łączą się bezpośrednio z wdrożeniem dyrektyw nowego podejścia. Projektowane rozwiązania rozdziału 6 ustawy „System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu”, wiążą się z przyjętą koncepcją wykonywania postanowień rozporządzeń wdrażających dyrektywy w Polsce.

Tak samo jak ustawa z 30 sierpnia 2002 r., przedłożony projekt ustawy ma charakter horyzontalny. Niektóre z jej przepisów mają odpowiedniki we wszystkich dyrektywach nowego podejścia. Inne natomiast, jak np. przepisy dotyczące systemu nadzoru rynku, nie mają takich odpowiedników pomimo, że mają charakter dostosowawczy. Jest tak dlatego, iż w prawie Unii Europejskiej kwestie organizacji instytucji nadzoru rynku nie są zharmonizowane na poziomie unijnym lecz są pozostawione kompetencji państw członkowskich. Prawo Unii Europejskiej wymaga aby system gwarantował efektywne wykonywanie dyrektyw (obowiązek taki wynika z art. 10 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską). Ta właściwość materii przedłożonego projektu ustawy o zmianie ustawy ocenie zgodności uniemożliwia sporządzenie tablic korelacyjnych ustawy i aktów prawa unijnego.

Nowelizowana ustawa była przedmiotem postępowania parlamentarnego właściwego ustawom dostosowującym polskie ustawodawstwo do prawa Unii Europejskiej. Ponieważ przedłożony projekt dotyczy tej samej materii co ustawa nowelizowana, należy uznać, że również ma on charakter dostosowawczy. W związku z tym przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności powinien być przedmiotem postępowania określonego w Rozdziale 1c Działu II Regulaminu Sejmu. W szczególności, przyznaniu projektowi dostosowawczego charakteru nie stoi na przeszkodzie to, iż nie wszystkie jego przepisy znajdują odpowiedniki w aktach prawa Unii Europejskiej.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Sekr. Min. DH/ /2003/DPE/gl

Warszawa, maja 2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw (RM-10-50-03, pismo z dnia 16 maja 2003 r.) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Przedłożony projekt zmienia ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, 1360). Ustawa o systemie oceny zgodności kompleksowo dostosowuje polski system oceny zgodności do wymogów Unii Europejskiej. Ustawa wraz z aktami wykonawczymi umożliwi właściwe wykonywanie w Polsce przepisów dyrektyw Nowego Podejścia, a także innych dyrektyw technicznych (tzw. dyrektyw starego podejścia).
2. Projektowana nowelizacja, z wyjątkiem rozbudowy rozdziału o nadzorze rynku, nie wprowadza zasadniczych zmian do obowiązującej ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Część projektowanych zmian ma charakter terminologiczny i porządkujący (np. skreślenie „specyfikacji technicznych”, czy modyfikacja definicji „norm zharmonizowanych”).

3. Dyrektywy nowego podejścia nie wskazują norm, jakim mają odpowiadać wyroby wprowadzane na rynek, ale jedynie wymagania zasadnicze. Kontrola spełniania wymagań zasadniczych może być dokonywana tylko na drodze jednej ze wskazanych w dyrektywach procedur oceny zgodności wyrobu z wymaganiami zasadniczymi. Po przeprowadzeniu procedury oceny zgodności na wyrobie, może być umieszczone oznakowanie CE lub inne oznakowanie przewidziane w dyrektywach, które zaświadcza o spełnieniu wymagań zasadniczych. Kontrolę wykonywania przepisów dyrektyw, państwa mają realizować w ramach systemu nadzoru rynku.

4. Dyrektywy nowego podejścia urzeczywistniają swobodę przepływu towarów i swobodę zakładania przedsiębiorstw poprzez zwolnienie przedsiębiorstw ze spełniania warunków formalnych prowadzenia działalności gospodarczej już spełnionych w którymś z krajów członkowskich. W szczególności dyrektywy nie wymagają ustanowienia filii lub przedstawiciela. Z tego powodu, wspólnotowa koncepcja nadzoru rynku opiera się na stałej wymianie informacji między krajowymi organami nadzoru i Komisją Europejską. Jednocześnie jednak państwa członkowskie mają prawo regulować kwestie proceduralne. Oznacza to, że w zasadzie rozwiązania proceduralne określone w Rozdziale 6 ustawy pozostają poza regulacją wspólnotową.

5. Niektóre dyrektywy nowego podejścia przewidują możliwość wystawiania wyrobów na wystawach (np. art. 2 ust. 3 dyrektywy Rady i Parlamentu 98/27/WE z 22 czerwca 1998 r. w sprawie w sprawie zbliżenia przepisów prawnych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących maszyn, Dz. Urz. L207 z 23 lipca 1998 r.). Przedłożony projekt zawiera odpowiednią normę w art. 40 m.

6. Przepisy dotyczące zatrzymania i wycofania wyrobu za granicę (art. 43) uzupełniają przepisy określające działania organów sprawujących nadzór rynku na terytorium kraju. Działania te powierza się organom celnym. Ponieważ przepisy dotyczące tej materii we Wspólnocie Europejskiej są zawarte w rozporządzeniu Rady Nr 339/93 w sprawie sprawdzenia zgodności z regułami bezpieczeństwa produktów w przypadku produktów importowanych z krajów trzecich (Dz. Urz. L 40 , 17 lutego 1993 r.), art. 43 ustawy będzie uchylony z dniem akcesji.

Od dnia akcesji będą musiały natomiast obowiązywać przepisy kompetencyjne do tego rozporządzenia. Ponieważ jednakże rozporządzenie Nr 339/93 nie dotyczy wyłącznie kontroli wyrobów z wymaganiami zasadniczymi, ale wszelkimi przepisami o bezpieczeństwie produktów (por. art. 3 rozporządzenia Nr 339/93) ostateczne rozwiązania będą musiały być wspólne dla celów sprawdzenia spełnienia wymagań zasadniczych i dla celów sprawdzenia spełniania innych przepisów o bezpieczeństwie produktów.

7. Projekt ustawy zmienia art. 12 ustawy. Art. 12 w projektowanym brzmieniu wprowadza domniemanie zgodności z wymaganiami zasadniczymi wyrobów, które legitymują się znakiem CE lub odpowiednią dokumentacją wydaną za granicą. Dzięki temu wyroby takie nie będą musiały być

powtórnie poddane ocenie zgodności na podstawie prawa polskiego. Oczywiście wyroby takie będą podlegały kontroli zgodności z wymaganiami zasadniczymi prowadzonej przez organy wyspecjalizowane. W toku takiej kontroli domniemanie zgodności będzie mogło być obalone.

8. Projekt ustawy uchyla art. 62 ustawy o systemie oceny zgodności. To oznacza, że od dnia akcesji dotychczasowe certyfikaty nie będą mogły stanowić podstawy wprowadzenia wyrobów do obrotu. Rozwiązanie to jest podyktowane zobowiązaniem Polski do zastąpienia wcześniejszego systemu dopuszczania wyrobów do obrotu systemem wynikającym z dyrektyw Wspólnoty Europejskiej.

W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

Pan Jerzy Hausner
Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej

Pan Cezary Banasiński
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Rozporządzenie

Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej¹⁾

z dnia.....2003 r.

w sprawie warunków i trybu dokonywania oceny zgodności zabawek²⁾

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr, poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb dokonywania oceny zgodności zabawek z zasadniczymi wymaganiami;
- 2) procedury oceny zgodności;
- 3) minimalne kryteria, jakie powinny być uwzględnione przy notyfikowaniu jednostki;
- 4) sposób oznakowania zabawek;
- 5) wzór oznakowania CE

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do dowolnego wyrobu lub materiału zaprojektowanego lub przewidzianego do używania w czasie zabawy przez dzieci w wieku do lat 14, zwanego dalej „zabawką”.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) ozdób bożonarodzeniowych;
- 2) precyzyjnych modeli w skali dla dorosłych kolekcjonerów;
- 3) sprzętu do zbiorowego używania na placach gier i zabaw;
- 4) sprzętu sportowego ;
- 5) sprzętu wodnego przeznaczonego do użytku w głębokiej wodzie;
- 6) lalek ludowych i dekoracyjnych oraz innych podobnych wyrobów przeznaczonych dla dorosłych kolekcjonerów;
- 7) zabawek komercyjne instalowanych w miejscach publicznych , w szczególności w domach handlowych oraz na dworcach;
- 8) układanek tematycznych (puzzle), składających się z więcej niż 500 elementów lub bez obrazków, przeznaczone dla specjalistów;

- 9) broni pneumatycznej;
- 10) sztucznych ogni, włącznie ze spłonkami, z wyjątkiem kapiszonów przeznaczonych specjalnie do stosowania w zabawkach;
- 11) proc i katapult;
- 12) zestawu strzałek z metalowymi zakończeniami;
- 13) elektrycznych piekarników, żelazek i innych miniatur lub modeli urządzeń bądź sprzętu przeznaczonego dla dorosłych, zasilanych napięciem nominalnym przekraczającym 24 V;
- 14) wyrobów zawierających elementy grzejne, przeznaczonych do używania pod nadzorem osób dorosłych i do celów edukacyjnych;
- 15) pojazdów z silnikami spalinowymi;
- 16) zabawek z silnikami parowymi;
- 17) rowerów przeznaczonych do uprawiania sportu lub poruszania się po drogach publicznych;
- 18) zabawek video podłączanych do urządzeń zasilanych prądem elektrycznym o napięciu przekraczającym 24 V;
- 19) smoczków;
- 20) wiernych kopie prawdziwej broni palnej;
- 21) biżuterii dla dzieci.

§ 4.1. Uznaje się, że zabawki wyprodukowane zgodnie z normami zharmonizowanymi, na których umieszczono oznakowanie CE, są zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

2. Przyjmuje się, że zabawki, dla których producent nie zastosował norm zharmonizowanych lub zastosował je częściowo albo nie ma takich norm, spełniają zasadnicze wymagania określone w przepisach odrębnych, gdy po wystawieniu certyfikatu zgodności, o którym mowa w § 9 ust.2, zgodność z zatwierdzonym modelem zabawki została potwierdzona przez umieszczenie na nich oznakowania CE.

§ 5.1. Jeżeli do zabawek mają zastosowanie odrębne przepisy, które przewidują umieszczenie oznakowania CE, oznakowanie może być umieszczone pod warunkiem, że zabawki spełniają również wymagania określone w tych przepisach.

2. Jeżeli co najmniej jeden z przepisów, o którym mowa w ust. 1, pozwala producentowi, w okresie przejściowym określonym w tych przepisach, na wybór innych przepisów, oznakowanie CE powinno wskazywać zgodność tylko z tymi przepisami, które zastosował producent. W tym przypadku producent powinien podać szczegółowe dane o zastosowanych przepisach w dołączonych do zabawek

ostrzeżeniach oraz instrukcjach, wymaganych przez te przepisy, albo na ich opakowaniach.

§ 6. Badanie typu WE jest procedurą poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i potwierdza, że przedłożony model zabawki, zwany dalej typem, spełnia zasadnicze wymagania dotyczące tej zabawki.

§ 7.1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, zwany dalej „wnioskodawcą”, składa w jednej jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie badania typu WE.

2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy, jego siedzibę i adres;
- 2) opis zabawki;
- 3) informacje o miejscu wyprodukowania zabawki;
- 4) dokumentację techniczną;
- 5) dane dotyczące produkcji i projektu zabawki;
- 6) dokumenty umożliwiające dokładną identyfikację zabawki;
- 7) wykaz norm zharmonizowanych, zastosowanych w całości lub częściowo;
- 8) opis czynności podjętych w celu zapewnienia, że zabawka pozostanie zgodna z zasadniczymi wymaganiami.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust.1, należy dołączyć modelu zabawki, który będzie produkowany.

§ 8.1. Jednostka notyfikowana przeprowadza badanie typu WE w następujący sposób:

- 1) sprawdza czy:
 - a) dokumenty przedstawione przez wnioskodawcę są właściwe,
 - b) zabawka nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa lub zdrowia;
- 2) przeprowadza odpowiednie badania i testy stosując w jak największym stopniu normy zharmonizowane, w celu sprawdzenia, czy typ spełnia zasadnicze wymagania.

2. Jeżeli typ spełnia zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu, jednostka notyfikowana wystawia certyfikat zgodności i powiadamia o tym wnioskodawcę.

3. Certyfikat zgodności zawiera wnioski z badania, opis zastosowanych metod badania oraz opisy i rysunki zatwierdzonej zabawki.

§ 9.1. Jednostka notyfikowana, o której mowa w § 9 ust.1, przekazuje innym jednostkom notyfikowanym i organom sprawującym nadzór nad wyrobami wprowadzonymi do obrotu kopię certyfikatu zgodności oraz, na ich wniosek, kopię projektu i schematu produkcyjnego zabawki, a także sprawozdania z przeprowadzonych badań i testów.

2. W przypadku, gdy jednostka notyfikowana odmówi wystawienia certyfikatu zgodności poinformuje o tym niezwłocznie wnioskodawcę oraz pozostałe jednostki notyfikowane, podając przyczynę odmowy.

3. Jednostka notyfikowana, która odmówiła wystawienia certyfikatu zgodności powinna poinformować o odmowie jego wydania ministra właściwego, który jednostkę notyfikował, państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską.

§ 10.1. Jednostka notyfikowana i jej pracownicy odpowiedzialni za przeprowadzenie oceny zgodności powinni:

- 1) wykazać najwyższy stopień rzetelności zawodowej i kompetencji technicznej;
- 2) podejmować działania w sposób niezależny, bezstronny oraz przestrzegać zasady równoprawnego traktowania podmiotów uczestniczących w procesie oceny zgodności.

2. Pracownicy jednostki notyfikowanej odpowiedzialni za przeprowadzenie oceny zgodności powinni odbyć przeszkolenie w tym zakresie, a także posiadać:

- 1) wiedzę niezbędną do przeprowadzania badań oraz odpowiednie doświadczenie w ich przeprowadzaniu;
- 2) umiejętność sporządzania certyfikatów zgodności, protokołów i sprawozdań wymaganych w celu uwierzytelnienia przeprowadzonych badań.

§ 11.1. Na zabawce albo jej opakowaniu umieszcza się w sposób widoczny, czytelny i trwały oznakowanie CE oraz informacje zawierające: nazwę i adres producenta lub imię i nazwisko jego upoważnionego przedstawiciela albo nazwę i adres importera, a także ich znak firmowy.

2. Dane zawarte w informacji, o której mowa w ust. 1, mogą być podane w formie skrótu, pod warunkiem, że skrót umożliwi identyfikację producenta, jego upoważnionego przedstawiciela oraz importera.

3. W przypadku małych zabawek i zabawek składających się z małych części, informacje, o których mowa w ust.1, mogą być umieszczone na ich opakowaniu oraz etykiecie albo ulotce dołączonej do zabawki.

4. W przypadku określonym w ust.3, producent powinien poinformować nabywców zabawek o celowości zachowania opakowań, etykiet oraz ulotek na których zamieszczone są informacje, o których mowa w ust.1.

5. Wzór oznakowania CE określa załącznik do rozporządzenia.

§ 12.1. Producent dołącza do zabawki, oprócz informacji, o których mowa w § 12 ust.1, także informacje o jej przeznaczeniu.

2. W przypadku, gdy zabawka, ze względu na bezpieczeństwo, jest przeznaczona dla dzieci w wieku powyżej 3 lat, producent umieszcza na zabawce lub jej opakowaniu albo na etykiecie lub w ulotce dołączonej do zabawki wyraźne i widoczne ostrzeżenie o treści „Niedopuszczalne dla dzieci w wieku poniżej 3 lat.” Wraz z ostrzeżeniem zamieszcza się krótką informację o szczególnym ryzyku związanym z takim ograniczeniem.

3. Zamiast ostrzeżenia w brzmieniu wymienionym w ust.2, jest możliwe alternatywne zamieszczenie ostrzeżeń w formie znaku graficznego określonego we właściwej normie.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

**Minister Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej**

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady Europejskiej 88/378/EEC z dnia 3 maja 1988r. o harmonizacji prawa Państw Członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek, zmienionej dyrektywą Rady Europejskiej 93/68/EEC z dnia 22 lipca 1993r.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie warunków i trybu dokonywania oceny zgodności zabawek stanowi wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360).

Projekt rozporządzenia oparty jest na postanowieniach Dyrektywy Rady Europejskiej Nr 88/378/EEC z dnia 3 maja 1988r. o harmonizacji praw Państw Członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek, zmienionej Dyrektywą Rady Europejskiej Nr 93/68/EEC z dnia 22 lipca 1993r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

- 1) Projekt rozporządzenia został przesłany, z prośbą o konsultację, do odpowiednich centralnych, organów administracji rządowej i instytucji działających w obszarze certyfikacji i oceny zgodności. Wyniki konsultacji zostaną uwzględnione w końcowym tekście projektu rozporządzenia.
- 2) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Wejście w życie rozporządzenia skutkuje przesunięciem inwestycji państwa z etapu projektowania i wytwarzania na moment wprowadzenia do obrotu i wprowadzenia nadzoru rynku zgodnie z zasadami europejskimi. Koszty inwestycji państwa nie będą pokrywane, jak dotychczas, przez wytwórców lecz będą finansowane z budżetu państwa.

Dochody budżetu państwa nie ulegną zauważalnej zmianie, bowiem oczekiwany spadek wpływów dla jednostek oceniających zgodność z zasadniczymi wymaganiami i ewentualność zmniejszenia ich płatności do budżetu, mają znaczenie marginesowe.

- 3) Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia może spowodować dwa wzajemnie znoszące się efekty:

- ze względu na ułatwienia w eksporcie i imporcie zabawek, może zarysować się wzrost zapotrzebowania na pracę w przedsiębiorstwach dobrze działających na rynku w warunkach konkurencji;
- ułatwienia w swobodnym przepływie towarów spowodują wzrost konkurencyjności dostawców zagranicznych i w konsekwencji trudności w przedsiębiorstwach słabszych ekonomicznie, co może negatywnie wpłynąć na zatrudnienie.

4) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Uporządkowanie wymagań dotyczących bezpieczeństwa zabawek zgodnie z zasadami europejskimi będzie miało korzystny wpływ na konkurencyjność gospodarki polskiej poprzez liberalizację przepisów, ułatwienia w imporcie i eksporcie oraz ujednoczenie poziomu technicznego produkowanych zabawek.

Koszty ponoszone przez wprowadzających do obrotu z tytułu opłat za czynności jednostek notyfikowanych ulegną pewnemu zmniejszeniu, ponieważ wielu producentów posiada już odpowiednie certyfikaty, natomiast nie będą ponoszone koszty obowiązkowej certyfikacji według dotychczasowych przepisów.

Koszty dostosowania przedsiębiorstw produkujących zabawki do zasadniczych wymagań, według danych Unii Europejskiej, mogą być znaczne I mogą podwyższyć koszty wytwarzania nawet o 20%. Należy tu uwzględnić również koszty niezbędnych szkoleń, zmian organizacyjnych i zarządzania , udziału w opracowaniu I zakupu norm oraz ubezpieczenia działalności.

5) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾

z dnia 2003 r.

w sprawie zasadniczych wymagań dla dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa ²⁾

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1 Rozporządzenie określa:

- 1) zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia dotyczące projektowania i wytwarzania:
 - a) dźwigów stale obsługujących budynki i budowle, poruszających się po ustalonym torze,
 - b) elementów bezpieczeństwa stosowanych w dźwigach, o których mowa w lit. a;
- 2) treść deklaracji zgodności;
- 3) procedury oceny zgodności;
- 4) minimalne kryteria, jakie powinny być uwzględnione przy notyfikowaniu jednostek;
- 5) sposób oznakowania dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa;
- 6) wzór oznakowania CE.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do dźwigów poruszających się po ustalonym torze, nawet jeżeli nie poruszają się wzdłuż sztywnych prowadnic, w szczególności dźwigów napędzanych za pomocą mechanizmu nożycowego.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) urządzeń transportu linowego, w tym kolei linowych, linowo-terenowych i wyciągów, przeznaczonych do transportu osób;
- 2) dźwigów specjalnie zaprojektowanych i wykonanych do celów wojskowych lub policyjnych;
- 3) górniczych urządzeń wyciągowych;
- 4) dźwigów teatralnych;
- 5) dźwigów stanowiących wyposażenie środków transportu;
- 6) dźwigów połączonych z maszynami i służących wyłącznie dla dostępu do stanowisk pracy;
- 7) pojazdów szynowych z napędem zębatkowym;
- 8) dźwigów budowlanych przeznaczonych do podnoszenia osób lub osób i towarów.

§ 3. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) dźwig - urządzenie obsługujące określone poziomy, wyposażone w kabinę poruszającą się wzdłuż sztywnych prowadnic, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2, nachylonych do poziomu pod kątem większym niż 15° i przeznaczone do transportu osób, osób i towarów albo towarów, jeżeli do kabiny mogą wejść osoby i jest wyposażona w elementy sterownicze umieszczone w jej wnętrzu w taki sposób, aby miały do nich dostęp osoby w niej przebywające;
- 2) element bezpieczeństwa – element, o którym mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) wzorzec dźwigu – dźwig reprezentatywny, w którego dokumentacji technicznej określono sposób, w jaki będą spełniane zasadnicze wymagania bezpieczeństwa w dźwigach odpowiadających wzorcowi dźwigu określonego przez parametry obiektywne i wykorzystujących identyczne elementy bezpieczeństwa;
- 4) producent elementów bezpieczeństwa – osoba fizyczna lub prawna, odpowiedzialna za projekt i wytwarzanie elementów bezpieczeństwa, która umieszcza oznakowanie CE oraz wystawia deklarację zgodności WE;
- 5) instalujący dźwig – osoba fizyczna lub prawna, odpowiedzialna za projekt, wykonanie, zainstalowanie, udostępnienie dźwigu po raz pierwszy użytkownikowi, która umieszcza oznakowanie CE oraz wystawia deklarację zgodności WE.

§ 4. W dokumentacji technicznej dźwigu, pochodzącego od wzorca dźwigu, określa się za pomocą wartości maksymalnych i minimalnych, wszelkie dopuszczalne różnice między wzorcem dźwigu, a tym dźwigiem.

§ 5. W celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa przez typoszereg urządzeń, dopuszcza się wykazanie jego podobieństwa za pomocą obliczeń lub na podstawie rysunków projektowych.

§ 6. Dźwigi mogą być udostępniane przez instalującego, po raz pierwszy użytkownikowi i przekazane do eksploatacji tylko wówczas, jeżeli przy prawidłowym zainstalowaniu, konserwowaniu oraz użytkowaniu zgodnym z przeznaczeniem nie będą stwarzały zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób lub mienia.

§ 7. 1. Elementy bezpieczeństwa mogą być wprowadzane do obrotu i oddawane do użytku, jeżeli dźwigi, w których będą montowane, przy prawidłowym ich zainstalowaniu, konserwowaniu oraz użytkowaniu zgodnym z przeznaczeniem, nie będą stwarzały zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób lub mienia.

2. Elementy bezpieczeństwa powinny spełniać zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, określone w rozporządzeniu lub umożliwiać dźwigom, w których są zainstalowane, spełnienie tych wymagań.

3. Dopuszcza się wprowadzanie do obrotu elementów, które na podstawie deklaracji producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela są przeznaczone do wbudowania w dźwig.

§ 8. 1. Osoba odpowiedzialna za prowadzone prace w budynku lub w budowlach oraz instalujący dźwig informują się wzajemnie w zakresie niezbędnym do właściwego działania i bezpiecznego użytkowania dźwigu oraz podejmują w tym celu odpowiednie działania.

2. W szybach dźwigowych mogą się znajdować wyłącznie rury, przewody elektryczne lub osprzęt niezbędny do działania i bezpieczeństwa dźwigu.

§ 9. 1. Dopuszcza się możliwość prezentacji na targach, wystawach i innych pokazach dźwigów lub elementów bezpieczeństwa, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu, jeżeli na widocznym oznaczeniu podana będzie informacja, że dźwigi lub elementy bezpieczeństwa są niezgodne z zasadniczymi wymaganiami i nie będą sprzedawane dopóki instalujący dźwig, producent elementów bezpieczeństwa albo jego upoważniony przedstawiciel nie doprowadzą do ich zgodności z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

2. Podczas pokazów dźwigów lub elementów bezpieczeństwa powinny być stosowane odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony osób uczestniczących w pokazach.

§10. Uznaje się, że dźwigi i ich elementy bezpieczeństwa, na których umieszczono oznakowanie CE i dołączono do nich deklarację zgodności WE, o której mowa w § 27 i § 30, spełniają wymagania określone w rozporządzeniu.

§11. Uznaje się, że elementy bezpieczeństwa wytworzone zgodnie z normą zharmonizowaną zapewniają spełnienie odpowiednich zasadniczych wymagań niniejszego rozporządzenia przez dźwig, w którym zostaną poprawnie zamontowane.

Rozdział 2

Zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia dotyczące projektowania i wytwarzania dźwigów oraz ich elementów bezpieczeństwa.

§12.1. Zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia mają zastosowanie tylko wtedy, gdy dźwig lub element bezpieczeństwa użytkowane zgodnie z przeznaczeniem określonym przez instalującego dźwig lub producenta elementów bezpieczeństwa podlegają określonemu zagrożeniu.

2. W przypadku gdy ze względu na istniejący stan techniki spełnienie zasadniczych wymagań nie jest możliwe, dźwig lub elementy bezpieczeństwa projektuje się i wykonuje w sposób zapewniający zbliżenie do zasadniczych wymagań.

3. Producent elementu bezpieczeństwa i instalujący dźwig analizują zagrożenia w celu identyfikacji wszystkich zagrożeń odnoszących się do ich wyrobów. Wyroby te projektuje się i wykonuje z uwzględnieniem dokonanej analizy.

§13.1. Kabina dźwigu powinna być zaprojektowana i wykonana w taki sposób, aby zapewniała przestrzeń oraz wytrzymałość odpowiadającą maksymalnej liczbie osób i udźwigowi nominalnemu, ustalonym przez instalującego dźwig.

2. W przypadku dźwigów przeznaczonych do transportu osób, kabina, o ile pozwalają na to jej wymiary, powinna być zaprojektowana i wykonana w taki sposób, aby jej konstrukcja nie utrudniała dostępu i użytkowania osobom niepełnosprawnym oraz pozwalała na odpowiednie jej przystosowanie w celu umożliwienia tym osobom korzystania z dźwigów.

§14.1. Elementy zawieszenia lub podparcia kabiny, ich mocowanie i zakończenia dobiera się i projektuje w taki sposób, aby uwzględniając warunki instalowania oraz zastosowane materiały i warunki wytwarzania zapewniały odpowiedni poziom bezpieczeństwa i minimalizowały ryzyko spadku kabiny.

2. W przypadku zawieszenia kabiny za pomocą lin lub łańcuchów, stosuje się co najmniej dwie niezależne liny lub dwa łańcuchy, przy czym każdą linę lub każdy łańcuch wyposaża się we własny układ zamocowania.

3. Lin i łańcuchów, o których mowa ust. 2, nie łączy się ani nie splata, z wyjątkiem przypadków gdy jest to konieczne w celu zamocowania lub uformowania pętli.

§15. Dźwigi powinny być zaprojektowane, wykonane i zainstalowane w taki sposób, aby w przypadku przekroczenia udźwigu nominalnego ich normalne uruchomienie było niemożliwe.

§16.1. Dźwigi wyposaża się w ograniczniki prędkości.

2. Przepisu ust.1 nie stosuje się gdy konstrukcja układu napędowego uniemożliwia osiągnięcie nadmiernej prędkości.

3. Dźwigi szybkie wyposaża się w urządzenia do nadzorowania i ograniczania prędkości.

§17. Dźwigi z napędem ciernym powinny być zaprojektowane w sposób zapewniający stabilność lin nośnych na kole ciernym i kołach linowych.

§18.1. Dźwigi osobowe wyposaża się w indywidualne zespoły napędowe.

2. Przepisu ust.1 nie stosuje się, jeżeli w dźwigach przeciwwagi zastąpiono drugą kabiną.

3. Instalujący dźwig zapewnia, aby dostęp do zespołu napędowego i urządzeń towarzyszących był możliwy tylko w przypadku wykonywania prac konserwatorskich lub usuwania awarii.

§19.1. Elementy sterownicze dźwigów przeznaczonych do korzystania przez osoby niepełnosprawne będące bez opieki, odpowiednio projektuje i umieszcza się w sposób umożliwiający skorzystanie z nich przez te osoby.

2. Funkcje urządzeń sterujących dźwigów powinny być wskazane w sposób zrozumiały.

3. Obwody wezwań w grupie dźwigów mogą być wspólne lub połączone wzajemnie.

4. Wyposażenie elektryczne dźwigów instaluje się i łączy w taki sposób, aby:

- 1) uniemożliwić pomylenie z obwodami, które nie mają bezpośredniego połączenia z dźwigiem;
- 2) zasilanie energią mogło być włączane i odłączane pod obciążeniem dźwigu;
- 3) ruch dźwigu był zależny od elektrycznych urządzeń zabezpieczających, znajdujących się w odrębnym elektrycznym obwodzie bezpieczeństwa;
- 4) uszkodzenie instalacji elektrycznej nie powodowało do sytuacji niebezpiecznych.

§20.1. Dźwig projektuje się i wykonuje w sposób zapobiegający powstawaniu zagrożenia dla osób znajdujących się poza kabiną. W tym celu:

- 1) przestrzeń, w której porusza się kabina powinna być zabezpieczona przed dostępem dla osób nieuprawnionych, z wyjątkiem wykonywania prac konserwatorskich oraz usuwania awarii. Przed wejściem osób do tej przestrzeni uniemożliwia się normalną pracę dźwigu;
- 2) należy wyeliminować ryzyko zgniecenia osób znajdujących się poza kabiną, gdy kabina znajduje się w jednym z położenia krańcowych. Wymaganie to uważa się za spełnione, jeżeli poza obrębem położenia krańcowych zostanie zapewniona wolna przestrzeń lub schron;
- 3) w szczególnych przypadkach można zastosować inne odpowiednie środki pozwalające na uniknięcie ryzyka określonego w pkt 2. Stosowanie tych środków ma na celu

umożliwienie wydania przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz.U. Nr 122, poz.1321 i z 2002 r. Nr 74, poz.676) wstępnej akceptacji, zwłaszcza dla budynków istniejących, w których zastosowanie rozwiązania wymienionego w pkt 2, nie jest możliwe.

2. Wejścia i wyjścia z kabiny na przystankach wyposaża się w drzwi przystankowe o odpowiedniej odporności mechanicznej, stosownie do przewidywanych warunków użytkowania dźwigu, przy czym:

- 1) urządzenie ryglujące drzwi podczas normalnej pracy dźwigu powinno zapobiegać:
 - a) celowemu lub przypadkowemu uruchomieniu kabiny, jeżeli wszystkie drzwi nie są zamknięte i zaryglowane,
 - b) otwarciu drzwi przystankowych podczas ruchu kabiny znajdującej się poza określoną strefą przystankową;
- 2) w określonych strefach są dozwolone ruchy dojazdowe przy otwartych drzwiach, pod warunkiem kontrolowania prędkości dźwigu podczas dojazdu.

§21.1. W celu zapobiegania powstawaniu zagrożenia dla osób znajdujących się w kabinie, kabinę dźwigową całkowicie obudowuje się ścianami o pełnej wysokości wraz z dopasowaną podłogą i sufitem, z wyjątkiem otworów wentylacyjnych oraz drzwiami o pełnej wysokości.

2. Drzwi kabinowe projektuje się i instaluje w taki sposób, aby kabina nie mogła poruszać się gdy drzwi nie są zamknięte, z wyjątkiem wykonywania ruchów dojazdowych przy otwartych drzwiach, pod warunkiem kontrolowania prędkości podczas dojazdu oraz zatrzymywania się, jeżeli drzwi zostaną otwarte.

3. Drzwi kabinowe powinny pozostawać zamknięte i zaryglowane w przypadku zatrzymania się dźwigu między przystankami, braku szybu oraz wystąpienia ryzyka wypadnięcia osób lub przedmiotów między kabinę i szymb.

4. Dźwig wyposaża się w urządzenia zapobiegające swobodnemu spadkowi lub niekontrolowanemu ruchowi kabiny w górę, w przypadku odłączenia zasilania lub uszkodzenia elementów.

5. Urządzenie zapobiegające swobodnemu spadkowi powinno być niezależne od elementów zawieszenia kabiny. Urządzenie to powinno zatrzymać kabinę obciążoną udźwigiem nominalnym przy maksymalnej prędkości przewidzianej przez instalującego dźwig, przy czym zatrzymanie nie może wywoływać opóźnienia szkodliwego dla przebywających w kabinie, bez względu na warunki obciążenia.

6. Zderzaki instaluje się między dnem szybu i podłogą kabiny; w przypadku zamontowania zderzaków wolną przestrzeń, o której mowa w § 20 ust.1 pkt 2, mierzy się przy całkowicie ściśniętych zderzakach.

7. Wymagania, o których mowa w ust. 6, nie dotyczą dźwigów, w których kabina nie może się znaleźć w wolnej przestrzeni, ze względu na konstrukcję układu napędowego.

8. Dźwigi powinny być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby ich uruchomienie było niemożliwe, jeżeli urządzenie, o którym mowa w ust. 4, nie jest gotowe do działania.

§22.1. Napędzane mechanicznie drzwi przystankowe i kabinowe, działające osobno lub łącznie, powinny być wyposażone w urządzenie zapobiegające ryzyku zgniecenia podczas ich zamykania i otwierania.

2. Drzwi przystankowe, w tym drzwi z elementami szklanymi uwzględnione w ochronie przeciwpożarowej budynku powinny być drzwiami przeciwpożarowymi, a w szczególności powinny nie zmieniać swojej postaci i właściwości oraz spełniać wymagania dotyczące szczelności i izolacyjności ogniowej.

3. Przeciwwagi instaluje się w taki sposób, aby uniknąć ryzyka ich kolizji z kabiną lub spadku na kabinę.

4. Dźwigi powinny być tak wyposażone, aby możliwe było uwolnienie osób uwięzionych w kabinie oraz ewakuacja tych osób.

5. Kabinę wyposaża się w środki dwustronnej łączności umożliwiające stały kontakt ze służbami ratowniczymi.

6. Dźwigi projektuje się i wykonuje w taki sposób, aby w przypadku wzrostu temperatury zespołu napędowego ponad wartość maksymalną, ustaloną przez instalującego dźwig, mogły zakończyć rozpoczętą jazdę i nie realizowały nowych poleceń.

7. Kabinę:

- 1) projektuje się i wykonuje w sposób zapewniający, osobom w niej przebywającym, wystarczającą wentylację, nawet w przypadku przedłużającego się postoju;
- 2) odpowiednio oświetla się podczas jej użytkowania, także przy otwartych drzwiach oraz wyposaża się w oświetlenie awaryjne.

8. Środki łączności, o których mowa w ust. 5, i oświetlenie awaryjne kabiny projektuje się i wykonuje w sposób zapewniający ich funkcjonowanie bez podstawowego zasilania. Czas ich działania powinien być wystarczająco długi, aby możliwe było podjęcie czynności ratowniczych.

9. W dźwigach, z których można korzystać w przypadku pożaru, obwody sterowania projektuje się i wykonuje w taki sposób, aby można było uniemożliwić zatrzymywanie się dźwigu na określonych poziomach oraz przekazać pierwszeństwo sterowania dźwigiem ekipom ratowniczym.

§23.1. W każdej kabinie umieszcza się widoczną tabliczkę, zawierającą informację o udźwigu nominalnym, wyrażonym w kilogramach i maksymalnej liczbie przewożonych pasażerów oraz informacje wymagane dla maszyn, określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn i elementów bezpieczeństwa (DZ. U. Nr, poz.....).

2. W przypadku dźwigu zaprojektowanego w sposób umożliwiający osobom uwięzionym w kabinie wydostanie się z niej bez pomocy z zewnątrz, w kabinie dźwigu, w widocznym miejscu, zamieszcza się odpowiednie instrukcje sformułowane w sposób zrozumiały.

§24.1. Do elementów bezpieczeństwa dołącza się instrukcję obsługi sporządzoną w języku polskim; może być ona sporządzona w języku kraju, w którym ma siedzibę instalujący dźwig lub w innym języku przez niego zaakceptowanym, tak aby na podstawie tej instrukcji skutecznie i bezpiecznie przeprowadzić montaż, połączenia, regulację i konserwację elementów bezpieczeństwa.

2. Do dźwigu dołącza się dokumentację sporządzoną w języku polskim lub, jeżeli jest to wymagane, w języku kraju, w którym dźwig jest instalowany. Dokumentacja powinna zawierać co najmniej:

- 1) instrukcję obsługi, zawierającą rysunki i schematy niezbędne do prawidłowego użytkowania dźwigu, dotyczącą konserwacji, badań, napraw, sprawdzeń okresowych dźwigu oraz działań ewakuacyjnych;
- 2) książkę dźwigu, w której odnotowuje się naprawy oraz sprawdzenia okresowe.

§25.1. Dźwigi, oprócz zasadniczych wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu powinny spełniać zasadnicze wymagania dotyczące bezpieczeństwa kompleksowego określone w § 8-10 rozporządzenia, o którym mowa w §23 ust.1.

2. W przypadku wystąpienia zagrożeń nie wymienionych w § 12-24, mają do nich zastosowanie odpowiednie zasadnicze wymagania dotyczące bezpieczeństwa i ochrony zdrowia określone w rozporządzeniu wymienionym w § 23 ust.1 oraz § 203, 207 ust. 1-2, 309 pkt 1-6, 3003 i § 328 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 1999 r. Nr 15, poz. 140).

Rozdział 3

Procedury oceny zgodności

§26.1. Producent elementu bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel, przed wprowadzeniem do obrotu elementów bezpieczeństwa:

- 1) przedkłada wzorzec elementu bezpieczeństwa jednostce notyfikowanej w celu przeprowadzenia badania typu WE - moduł B dla elementów bezpieczeństwa oraz przeprowadza kontrolę wyrywkową zgodności z typem - moduł C dla elementów bezpieczeństwa; albo
 - 2) przedkłada wzorzec elementu bezpieczeństwa jednostce notyfikowanej w celu przeprowadzenia badania typu WE - moduł B dla elementów bezpieczeństwa oraz w celu kontroli wytwarzania stosuje zapewnienie jakości wyrobu – moduł E dla elementów bezpieczeństwa; albo
 - 3) stosuje pełne zapewnienie jakości - moduł H dla elementów bezpieczeństwa;
- o których mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Producent elementu bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel:

- 1) umieszczając oznakowanie CE na każdym elemencie bezpieczeństwa i sporządzając deklarację zgodności WE, uwzględnia wymagania określone odpowiednio dla zastosowanej procedury: zapewnienia jakości wyrobu-moduł E dla elementu bezpieczeństwa, pełnego zapewnienia jakości-moduł H dla elementu bezpieczeństwa, albo kontroli wyrywkowej zgodności z typem-moduł C dla elementu bezpieczeństwa, o których mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 2) przechowuje kopię deklaracji zgodności WE przez okres 10 lat od dnia zakończenia produkcji elementu bezpieczeństwa.

§27.1. Deklaracja zgodności WE dotycząca elementów bezpieczeństwa zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta elementów bezpieczeństwa;
- 2) nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela, jeżeli został ustanowiony;

- 3) opis elementu bezpieczeństwa z oznaczeniem typu lub serii oraz numer seryjny, o ile jest umieszczony na elemencie bezpieczeństwa;
- 4) funkcję bezpieczeństwa pełnioną przez element bezpieczeństwa, jeżeli nie wynika ona z opisu tego elementu;
- 5) rok produkcji elementu bezpieczeństwa;
- 6) wykaz przepisów, których wymagania spełnia element bezpieczeństwa;
- 7) jeżeli ma zastosowanie:
 - a) powołanie zastosowanych norm zharmonizowanych,
 - b) nazwę, adres i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła badanie typu WE, o którym mowa w § 26 ust.1 pkt 1 i 2,
 - c) informacje dotyczące certyfikatu badania typu WE, wydanego przez jednostkę notyfikowaną, która badanie przeprowadziła,
 - d) nazwę, adres i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła kontrolę produkcji, o której mowa w § 26 ust.1 pkt 2,
 - e) nazwę, adres i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która sprawdziła system zapewnienia jakości wdrożony przez producenta, o którym mowa w § 26 ust.1 pkt 3;
- 8) imię i nazwisko osoby upoważnionej do składania podpisu w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Deklarację zgodności WE dla elementów bezpieczeństwa wypełnia się na maszynie albo drukowanymi literami w języku polskim, a także w języku w jakim sporządzona jest instrukcja obsługi, o której mowa w § 24 ust. 1.

§28.1. Dźwig przed udostępnieniem po raz pierwszy użytkownikowi, poddaje się jednej z następujących procedur określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia:

- 1) gdy został zaprojektowany zgodnie z dźwigiem poddanym badaniu typu WE - moduł B dla dźwigów, powinien być wykonany, zainstalowany i zbadany z zastosowaniem procedury:
 - a) kontroli końcowej, albo
 - b) zapewnienia jakości wyrobu - moduł E dla dźwigów, albo
 - c) zapewnienia jakości wytwarzania - moduł D dla dźwigów
- przy czym procedury dotyczące etapów projektowania i wykonania, instalowania oraz badania, można przeprowadzać na tym samym dźwigu; albo
- 2) jeżeli został zaprojektowany zgodnie z wzorcem dźwigu, który był poddany badaniu typu WE - moduł B dla dźwigów, dźwig wykonuje się, instaluje i bada z zastosowaniem procedury, o której mowa odpowiednio w pkt 1 lit. a, b lub c; albo
- 3) jeżeli dźwig zaprojektowano zgodnie z dźwigiem, do którego zastosowano pełne zapewnienia jakości - moduł H dla dźwigów, uzupełniony badaniem projektu, w przypadku gdy projekt nie jest całkowicie zgodny z normami zharmonizowanymi, dźwig wykonuje się, instaluje i bada z zastosowaniem dodatkowo procedury, o której mowa odpowiednio w pkt 1 lit. a, b lub lit. c; albo
- 4) weryfikacji jednostkowej - moduł G dla dźwigów, przeprowadzanej przez jednostkę notyfikowaną; albo

- 5) pełnemu zapewnieniu jakości - moduł H dla dźwigów, uzupełnionemu badaniem projektu w przypadku gdy projekt dźwigu nie jest całkowicie zgodny z normami zharmonizowanymi.

2. W przypadkach, o których mowa w ust.1 pkt 1-3, osoba odpowiedzialna za projekt, dostarcza osobom odpowiedzialnym za budowę, instalowanie i badania dźwigu niezbędne dokumenty i informacje, tak aby czynności te mogły być wykonywane bezpiecznie.

§29. W przypadkach, o których mowa w § 28, instalujący dźwig:

- 1) umieszczając na dźwigu oznakowanie CE i sporządzając deklarację zgodności WE, o której mowa w § 30, uwzględnia opisy zastosowanej procedury, określone odpowiednio w pkt 3, 6, 8 i 9 lub w pkt 10 załącznika nr 3 do rozporządzenia oraz przechowuje kopię deklaracji zgodności WE przez okres 10 lat od dnia udostępnienia dźwigu po raz pierwszy użytkownikowi;
- 2) na żądanie Komisji Europejskiej, organów sprawujących nadzór nad wyrobami wprowadzonymi do obrotu i innych jednostek notyfikowanych powinien przedstawić kopię deklaracji zgodności WE i sprawozdania z badań przeprowadzonych podczas kontroli końcowej.

§30.1. Deklaracja zgodności WE dotycząca dźwigów zainstalowanych zawiera co najmniej:

- 1) nazwę i adres instalującego dźwig;
- 2) opis dźwigu z oznaczeniem typu lub serii, numeru seryjnego i miejsca zainstalowania dźwigu;
- 3) rok zainstalowania dźwigu;
- 4) wyszczególnienie przepisów, których wymagania spełnia dźwig;
- 5) powołanie zastosowanych norm zharmonizowanych;
- 6) o ile ma zastosowanie:
 - a) nazwę, adres i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła badanie typu WE wzorca dźwigu, zgodnie z § 28 ust.1 pkt 1 i 2,
 - b) informacje dotyczące certyfikatu badania typu WE, wydanego przez jednostkę notyfikowaną, która przeprowadziła badanie typu WE,
 - c) nazwę, adres i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła weryfikację dźwigu, zgodnie z § 28 ust.1 pkt 4,
 - d) nazwę, adres i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła kontrolę końcową, odpowiednio zgodnie z § 28 ust.1 pkt 1 lit. a oraz § 28 ust.1 pkt 2 i 3,
 - e) nazwę, adres i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która sprawdziła system zapewnienia jakości wdrożony przez instalującego dźwig, odpowiednio zgodnie z § 28 ust.1 pkt 1 lit. b i c i oraz § 28 ust.1 pkt 2 i 3 a także § 28 ust.1 pkt 5;
- 7) imię i nazwisko osoby upoważnionej do składania podpisu w imieniu instalującego dźwig,

2. Przepisy § 27 ust.2 stosuje się odpowiednio do deklaracji zgodności WE dla dźwigów zainstalowanych.

§31.1. Jeżeli do dźwigów lub elementów bezpieczeństwa mają zastosowanie także odrębne przepisy, które przewidują umieszczenie oznakowania CE, oznakowanie to może być umieszczone pod warunkiem, że dźwigi i elementy bezpieczeństwa spełniają również wymagania określone w tych przepisach.

2. Jeżeli co najmniej jeden z przepisów, o których mowa w ust. 1, pozwala producentowi, w okresie przejściowym określonym w tych przepisach, na wybór innych przepisów, oznakowanie CE powinno wskazywać zgodność dźwigu i elementu bezpieczeństwa tylko z tymi przepisami, które zastosował instalujący dźwig lub producent elementu bezpieczeństwa.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, podaje się szczegółowe dane o zastosowanych przepisach w dołączanych do dźwigu i elementu bezpieczeństwa dokumentach, ostrzeżeniach lub instrukcjach, wymaganych przez te przepisy.

§32.1. W przypadku, gdy instalujący dźwig, producent elementu bezpieczeństwa, lub jego upoważniony przedstawiciel, nie stosują się do wymagań, o których mowa w § 26, 28 i w §30, wymagania te powinna spełnić osoba, która udostępnia dźwig po raz pierwszy użytkownikowi lub wprowadza element bezpieczeństwa do obrotu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do wytwarzającego dźwig lub element bezpieczeństwa na własny użytek.

§33.1. Jednostka notyfikowana, jej kierownik i pracownicy odpowiedzialni za przeprowadzanie oceny zgodności nie powinni być projektantami, producentami, dostawcami ani instalatorami dźwigów i elementów bezpieczeństwa, które oceniają, ani też upoważnionymi przedstawicielami żadnej ze stron. Nie powinni być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, wytwarzanie, sprzedaż i konserwację dźwigów i elementów bezpieczeństwa, ani być przedstawicielami stron przeprowadzających te czynności.

2. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości wymiany informacji technicznych między producentem a jednostką notyfikowaną.

3. Jednostka notyfikowana i jej personel powinni przeprowadzać ocenę zgodności wykazując najwyższy stopień rzetelności zawodowej i kompetencji technicznej. Nie powinni podlegać żadnym naciskom czy bodźcom, w szczególności natury finansowej, które mogłyby mieć wpływ na ich osąd lub wyniki kontroli, pochodzącym zwłaszcza od osób lub grup osób zainteresowanych wynikami oceny.

4. Pracownicy jednostki notyfikowanej powinni podejmować działania w sposób niezależny, bezstronny i przestrzegać zasady równoprawnego traktowania podmiotów uczestniczących w procesie oceny zgodności.

5. Jednostka notyfikowana powinna mieć do dyspozycji niezbędny personel i odpowiednie wyposażenie, umożliwiające właściwe wykonanie zadań administracyjnych i technicznych związanych z oceną zgodności, a także mieć dostęp do sprzętu wymaganego do badań specjalistycznych.

6. Pracownicy jednostki notyfikowanej odpowiedzialni za dokonywanie oceny zgodności powinni odbyć przeszkolenie w tym zakresie, a także posiadać:

- 1) wiedzę niezbędną do przeprowadzania badań oraz odpowiednie doświadczenie w ich przeprowadzaniu;
- 2) umiejętność sporządzania certyfikatów, protokołów i sprawozdań wymaganych w celu uwierzytelnienia przeprowadzonych badań;

- 3) możliwość skutecznego działania w zakresie spraw wymagających znajomości języków obcych.

7. Jednostka notyfikowana powinna:

- 1) zapewniać bezstronność pracowników przeprowadzających ocenę zgodności;
- 2) zapewniać ochronę informacji zawodowych uzyskanych przez pracowników podczas wykonywania zadań określonych w rozporządzeniu. Nie wyłącza to współpracy z kompetentnymi organami administracji państwowej;
- 3) uczestniczyć w pracach normalizacyjnych i współpracy jednostek notyfikowanych;
- 4) gwarantować zachowanie jakości świadczonych usług w warunkach konkurencji rynkowej.

Rozdział 4

Oznakowanie CE

§34.1. Oznakowanie CE umieszcza się wewnątrz kabiny dźwigu oraz na elemencie bezpieczeństwa w sposób widoczny i czytelny. W przypadku gdy nie jest możliwe umieszczenie oznakowania CE na elementach bezpieczeństwa, umieszcza się je na etykiecie trwale przymocowanej do tego elementu.

2. Po prawej stronie oznakowania CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która uczestniczyła w procedurze oceny zgodności określonej odpowiednio w § 26 ust. 1 pkt 2 i 3 lub w § 28.

3. Nie powinno się umieszczać na dźwigu lub elemencie bezpieczeństwa oznaczeń, które mogłyby wprowadzić w błąd strony trzecie co do znaczenia i formy oznakowania CE. Wszelkie inne oznakowania mogą być umieszczane na dźwigach i elementach bezpieczeństwa, pod warunkiem że nie spowodują ograniczenia widoczności i czytelności oznakowania CE.

4. Wzór oznakowania CE określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

**Minister Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej**

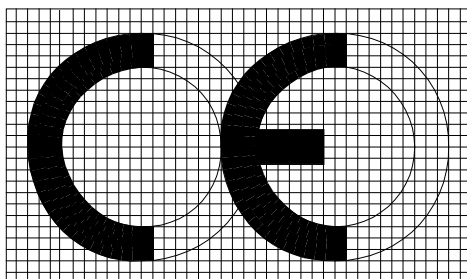
1) Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie §1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

2) Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia Dyrektywy Unii Europejskiej 95/16/WE z dnia 16 czerwca 1995r. w sprawie zbliżenia prawa państw członkowskich, dotyczącego dźwigów.

Załącznik nr 1

Wzór oznakowania CE

Oznakowanie CE składa się z liter „CE” o poniższych kształtach

W przypadku pomniejszania lub powiększania oznakowania CE, należy zachować proporcje podane na powyższym rysunku.

Elementy oznakowania CE mają tę samą wysokość, nie mniejszą niż 5 mm. W przypadku elementów bezpieczeństwa o niewielkich rozmiarach dopuszcza się odstępstwo od tego warunku.

**Elementy bezpieczeństwa stosowane w dźwigach, o których mowa w § 1 ust.1 pkt 1 lit. a)
i w § 1 ust. 2 rozporządzenia**

1. Urządzenia ryglujące drzwi przystankowe.
2. Urządzenia zapobiegające spadkowi, o których mowa w § 22 ust. 4 rozporządzenia, które uniemożliwiają swobodny spadek kabiny lub jej niekontrolowany ruch w górę.
3. Ograniczniki prędkości.
- 4.1. Zderzaki z akumulacją energii:
 - 1) z charakterystyką nieliniową, lub
 - 2) z tłumieniem ruchu powrotnego.
- 4.2. Zderzaki rozpraszające energię.
5. Urządzenia zabezpieczające w siłownikach hydraulicznych układów napędowych, jeżeli spełniają rolę urządzeń zapobiegających spadkowi.
6. Elektryczne urządzenia zabezpieczające w postaci łączników bezpieczeństwa, zawierających elementy elektroniczne.

Procedury oceny zgodności

1. Badanie typu WE– Moduł B dla elementów bezpieczeństwa

1.1. Badanie typu WE dla elementów bezpieczeństwa jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że reprezentatywny egzemplarz elementu bezpieczeństwa umożliwi dźwigowi, w którym zostanie prawidłowo zainstalowany, spełnienie wymagań określonych w rozporządzeniu, które go dotyczy.

1.2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel składa wniosek o przeprowadzenie badania typu WE reprezentatywnego egzemplarza elementu bezpieczeństwa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres producenta elementu bezpieczeństwa;
- 2) nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela, jeżeli został ustanowiony;
- 3) miejsce produkcji elementów bezpieczeństwa;
- 4) pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
- 5) dokumentację techniczną.

1.2.1. Do wniosku dołącza się reprezentatywny egzemplarz elementu bezpieczeństwa lub określa miejsce gdzie badanie typu może być przeprowadzone. Jednostka notyfikowana może, w uzasadnionych przypadkach, zażądać dostarczenia dodatkowych reprezentatywnych egzemplarzy elementu bezpieczeństwa.

1.3. Dokumentacja techniczna powinna umożliwić ocenę, że dźwig w którym element bezpieczeństwa został prawidłowo zamontowany, jest zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

1.3.1. Dokumentacja techniczna, w zakresie niezbędnym do dokonania oceny zgodności, powinna zawierać co najmniej:

- 1) ogólny opis elementu bezpieczeństwa wraz z zakresem jego zastosowania, w szczególności z określeniem wartości dopuszczalnych prędkości, obciążenia i mocy oraz warunkami środowiska, w szczególności w przypadku narażenia elementów bezpieczeństwa i ich zastosowania w środowisku wybuchowym;
- 2) rysunki konstrukcyjne i wykonawcze;
- 3) wykaz uwzględnionych zasadniczych wymagań i zastosowanych środków mających na celu ich spełnienie, w tym dotyczących zastosowania norm zharmonizowanych;
- 4) wyniki wszystkich badań lub obliczeń wykonanych lub zleconych przez producenta;
- 5) egzemplarz instrukcji montażu elementów bezpieczeństwa;
- 6) wykaz podjętych działań w toku wytwarzania, mających na celu zapewnienie, że seryjnie produkowane elementy bezpieczeństwa odpowiadają zbadanemu elementowi bezpieczeństwa.

1.4. Jednostka notyfikowana:

- 1) sprawdza dokumentację techniczną, aby ocenić stopień osiągnięcia określonych celów;

- 2) bada element bezpieczeństwa w celu sprawdzenia, czy jest zgodny z dokumentacją techniczną;
- 3) przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich prób i badań w celu sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta elementu bezpieczeństwa spełniają wymagania określone w rozporządzeniu i umożliwiają elementowi bezpieczeństwa, prawidłowo zainstalowanemu w dźwigu, spełnienie swojej funkcji.

1.5. W przypadku gdy reprezentatywny egzemplarz elementu bezpieczeństwa spełnia wymagania określone w rozporządzeniu, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu WE.

1.5.1. Certyfikat badania typu WE zawiera nazwę i adres producenta elementu bezpieczeństwa, wnioski z badania, informacje niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu oraz warunków jego ważności.

1.5.2. Jednostka notyfikowana, która wydała certyfikat badania typu WE, może przekazać Komisji Europejskiej, państwom członkowskim Unii Europejskiej i innym jednostkom notyfikowanym kopię certyfikatu badania typu WE oraz, na ich uzasadniony wniosek, kopię dokumentacji technicznej i sprawozdań z wykonanych prób, obliczeń i badań.

1.5.3. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmówi producentowi wydania certyfikatu badania typu WE, powinna uzasadnić odmowę wydania oraz wskazać środki odwoławcze.

1.6. Producent elementów bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel informuje jednostkę notyfikowaną o przeprowadzonych lub planowanych modyfikacjach do zatwierdzonego elementu bezpieczeństwa, włącznie z rozszerzeniami lub wariantami nie wymienionymi w dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 1.3.1.

1.6.1. Jednostka notyfikowana sprawdza modyfikacje, o których mowa w pkt 1.6 i informuje wnioskodawcę, czy certyfikat badania typu WE pozostaje ważny.

1.6.2. Jednostka notyfikowana może uznać za niezbędne uzupełnienie certyfikatu badania typu WE lub zlecić złożenie nowego wniosku o przeprowadzenie badania typu WE.

1.7. Jednostka notyfikowana powiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej, o wydanych i wycofanych przez nią certyfikatach badania typu WE oraz przekazuje innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje dotyczące wycofanych przez nią certyfikatów badania typu WE.

1.8. Certyfikat badania typu WE, dokumentację i korespondencję dotyczące procedur badania typu WE sporządza się w języku polskim; mogą być także sporządzone w języku akceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

1.9. Producent elementu bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel przechowują przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego elementu bezpieczeństwa dokumentację techniczną oraz kopie certyfikatów badania typu WE i uzupełnień do certyfikatów.

1.9.1. W przypadku gdy ani producent elementów bezpieczeństwa, ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają siedziby na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, osoba, która wprowadza element bezpieczeństwa do obrotu, przechowuje i udostępnia dokumentację techniczną.

2. Badanie typu WE– Moduł B dla dźwigów

2.1. Badanie typu WE dźwigów jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że wzorzec dźwigu lub dźwig, dla którego nie przewiduje się zastosowania rozszerzeń lub wariantów konstrukcji, spełnia wymagania określone w rozporządzeniu.

2.2. Instalujący dźwig składa wniosek o przeprowadzenie badania typu WE dźwigu w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres instalującego dźwig;
- 2) pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
- 3) dokumentację techniczną;
- 4) informacje dotyczące miejsca, w którym wzorzec dźwigu może być zbadany.

2.2.1. Wzorzec dźwigu poddany badaniu powinien zawierać odcinki końcowe i mieć zdolność obsłużenia przynajmniej trzech poziomów - górnego, środkowego i dolnego.

2.3. Dokumentacja techniczna powinna umożliwiać ocenę zgodności dźwigu z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz umożliwiać zrozumienie konstrukcji i działania dźwigu.

2.3.1. Dokumentacja techniczna w zakresie niezbędnym do dokonania oceny zgodności, powinna zawierać co najmniej:

- 1) ogólny opis reprezentatywnego wzorca dźwigu; w opisie, w sposób czytelny określa się wszystkie możliwe rozszerzenia w stosunku do badanego reprezentatywnego wzorca dźwigu;
- 2) rysunki konstrukcyjne i wykonawcze;
- 3) wykaz uwzględnionych zasadniczych wymagań oraz zastosowanych środków w celu ich spełnienia, w tym dotyczących zastosowania norm zharmonizowanych;
- 4) kopie deklaracji zgodności WE dla elementów bezpieczeństwa zastosowanych w wytwarzanym dźwigu;
- 5) wyniki wszystkich badań lub obliczeń wykonanych lub zleconych przez instalującego dźwig;
- 6) egzemplarz instrukcji obsługi dźwigu;
- 7) wykaz działań podjętych w toku wytwarzania w celu zapewnienia, że seryjnie produkowane dźwigi są zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

2.4. Jednostka notyfikowana:

- 1) sprawdza dokumentację techniczną, aby ocenić stopień osiągnięcia określonych celów;
- 2) bada reprezentatywny wzorzec dźwigu w celu sprawdzenia, czy został wyprodukowany zgodnie z dokumentacją techniczną;
- 3) przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i prób niezbędnych do sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez instalującego dźwig spełniają wymagania określone w rozporządzeniu i umożliwiają spełnienie ich przez dźwig.

2.5. Jeżeli wzorzec dźwigu spełnia wymagania określone w rozporządzeniu, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu WE.

2.5.1. Certyfikat badania typu WE zawiera nazwę i adres instalującego dźwig, wnioski z badania, informacje niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego wzorca dźwigu oraz warunki ważności certyfikatu.

2.5.2. Jednostka notyfikowana, która wydała certyfikat badania typu WE, może przekazać Komisji Europejskiej, państwom członkowskim Unii Europejskiej i innym jednostkom notyfikowanym kopię certyfikatu badania typu WE oraz, na ich uzasadniony wniosek, kopię dokumentacji technicznej i sprawozdań z wykonanych prób, obliczeń i badań.

2.5.3. Jednostka notyfikowana, która odmówiła instalującemu dźwig wydania certyfikatu badania typu WE, powinna uzasadnić odmowę wydania oraz wskazać środki odwoławcze.

2.6. Instalujący dźwig informuje jednostkę notyfikowaną o przeprowadzonych lub planowanych do przeprowadzenia modyfikacjach do zatwierdzonego dźwigu, włącznie z zastosowanymi rozszerzeniami lub wariantami konstrukcji nie wymienionymi w dokumentacji technicznej.

2.6.1. Jednostka notyfikowana sprawdza modyfikacje, o których mowa w pkt 2.6, i informuje wnioskodawcę, czy certyfikat badania typu WE pozostaje ważny.

2.6.2. Jednostka notyfikowana może uznać za niezbędne uzupełnienie certyfikatu badania typu WE lub zlecić złożenie nowego wniosku o przeprowadzenie badania typu WE.

2.7. Jednostka notyfikowana powiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz organy nadzoru o wydanych i wycofanych przez nią certyfikatach badania typu WE oraz przekazuje innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje związane z wycofanymi przez nią certyfikatami badania typu WE.

2.8. Certyfikat badania typu WE, dokumentację i korespondencję dotyczące procedur badania typu WE sporządza się w języku polskim; mogą być także sporządzane w języku akceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

2.9. Instalujący dźwig przechowuje przez okres co najmniej 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego dźwigu, zgodnego z reprezentatywnym wzorcem dźwigu, dokumentację techniczną, kopię certyfikatu badania typu WE oraz załączniki do niego.

3. Kontrola końcowa

3.1. Kontrola końcowa jest procedurą, poprzez którą instalujący dźwig zapewnia i oświadcza, że dźwig oddany do użytku spełnia wymagania określone w rozporządzeniu.

3.1.2. Instalujący dźwig umieszcza oznakowanie CE wewnątrz kabiny dźwigu i wystawia deklarację zgodności.

3.2. Instalujący dźwig podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia, że dźwig oddany do użytku jest zgodny z wzorcem dźwigu opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełnia zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, które go dotyczą.

3.3. Instalujący dźwig przechowuje kopię deklaracji zgodności WE i certyfikat kontroli końcowej przez okres 10 lat od dnia oddania dźwigu do użytku.

3.4. Jednostka notyfikowana wybrana przez instalującego dźwig do procedury kontroli końcowej przeprowadza lub zleca przeprowadzenie kontroli końcowej dźwigu, który ma być oddany do użytku.

3.4.1. W celu zapewnienia zgodności dźwigu z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie badania i próby określone we odpowiednich normach zharmonizowanych lub badania równoważne.

3.4.2. Badania i próby polegają w szczególności na:

- 1) badaniu dokumentacji, w celu sprawdzenia zgodności dźwigu z reprezentatywnym wzorcem dźwigu zatwierdzonym w sposób określony w badaniu typu WE – Moduł B dla dźwigów;
- 2) sprawdzeniu działania dźwigu nieobciążonego jak i obciążonego maksymalnie, w celu potwierdzenia prawidłowości:
 - a) instalacji i działania elementów bezpieczeństwa takich jak: łączniki krańcowe oraz urządzenia ryglujące,
 - b) funkcjonowania elementów bezpieczeństwa w przypadku braku zasilania;
- 3) przeprowadzeniu próby statycznej z obciążeniem równym 1,25 udźwigu nominalnego; jako udźwig nominalny przyjmuje się udźwig, o którym mowa w § 23 ust. 1 rozporządzenia.

3.4.3. Jednostka notyfikowana, po przeprowadzeniu badań sprawdza, czy nie wystąpiło odkształcenie lub uszkodzenie dźwigu, które mogłoby niekorzystnie wpłynąć na jego użytkowanie.

3.5.1. Instalujący dźwig przedkłada jednostce notyfikowanej następujące dokumenty:

- 1) rysunek zestawieniowy kompletnego dźwigu;
- 2) rysunki i schematy niezbędne do przeprowadzenia kontroli końcowej, a w szczególności schematy ideowe obwodów sterowania;
- 3) egzemplarz instrukcji obsługi, o której mowa w § 24 ust.2 pkt 1 rozporządzenia.

3.5.2. Podczas sprawdzania zgodności dźwigu z wzorcem opisanym w certyfikacie badania typu WE, o którym mowa w pkt 2.5, przed oddaniem dźwigu do użytku nie są wymagane szczegółowe rysunki i informacje.

3.6. W przypadku gdy dźwig spełnia wymagania określone w rozporządzeniu, jednostka notyfikowana umieszcza lub zleca umieszczenie swego numeru identyfikacyjnego po prawej stronie oznakowania CE, oraz wystawia certyfikat kontroli końcowej, w którym podaje, jakie próby i badania przeprowadzono.

3.6.1. Jednostka notyfikowana wypełnia odpowiednie strony w książce dźwigu, o której mowa w § 24 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia.

3.6.2. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmówi wydania certyfikatu kontroli końcowej, powinna uzasadnić odmowę wydania oraz wskazać możliwość ponownego wystąpienia o jego wydanie. Ponowny wniosek o przeprowadzenie kontroli końcowej składa się w tej samej jednostce notyfikowanej.

3.7. Certyfikat kontroli końcowej, dokumentację i korespondencję w zakresie kontroli końcowej sporządza się w języku polskim; mogą one też być sporządzane w języku akceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

4. Zapewnienie jakości wyrobu - Moduł E dla elementów bezpieczeństwa

4.1. Zapewnienie jakości wyrobu jest procedurą, poprzez którą producent elementu bezpieczeństwa spełniający wymagania, o których mowa w pkt 4.2, zapewnia i oświadcza, że elementy bezpieczeństwa:

- 1) są zgodne z reprezentatywnym egzemplarzem elementu bezpieczeństwa opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają dotyczące ich wymagania określone w rozporządzeniu;
- 2) umożliwiają dźwigom, w których są prawidłowo zainstalowane, spełnienie wymagań określonych w rozporządzeniu.

4.1.1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na każdym elemencie bezpieczeństwa oznakowanie CE i wystawia pisemną deklarację zgodności.

4.1.2. Po prawej stronie oznakowania CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 4.4.

4.2. Producent elementów bezpieczeństwa stosuje do kontroli końcowej elementów bezpieczeństwa i badań zatwierdzony system zapewnienia jakości zgodnie z wymaganiami, o których mowa w pkt 4.3, oraz poddaje się nadzorowi, o którym mowa w pkt 4.4.

4.3. System zapewnienia jakości.

4.3.1. Producent elementów bezpieczeństwa składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o dokonanie oceny swojego systemu zapewnienia jakości dla elementów bezpieczeństwa. Wniosek powinien zawierać:

- 1) informacje dotyczące rozpatrywanych elementów bezpieczeństwa;
- 2) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 3) dokumentację techniczną zatwierdzonych elementów bezpieczeństwa i kopie certyfikatów badania typu WE.

4.3.2. W ramach systemu zapewnienia jakości, w celu zapewnienia zgodności urządzeń z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, badaniu jest poddawany każdy element bezpieczeństwa i przeprowadzane są badania określone w odpowiednich normach zharmonizowanych lub odpowiednie badania równoważne.

4.3.2.1. Elementy, wymagania i przepisy zastosowane przez producenta elementów bezpieczeństwa dokumentuje się w sposób systematyczny i uporządkowany w formie opisanych środków, procedur i instrukcji w dokumentacji systemu zapewnienia jakości. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna zapewniać powszechne zrozumienie treści programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów dotyczących jakości.

4.3.2.2. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna zawierać opis:

- 1) celów dotyczących jakości;
- 2) struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości elementów bezpieczeństwa;
- 3) prób i badań przeprowadzanych po zakończeniu procesu wytwarzania;
- 4) zastosowanych środków, w celu sprawdzania skuteczności działania systemu zapewnienia jakości;
- 5) zapisów dotyczących jakości - w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania oraz protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników.

4.3.3 Jednostka notyfikowana ocenia system zapewnienia jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 4.3.2.

4.3.3.1. Jednostka notyfikowana dokonując oceny systemu zapewnienia jakości uznaje, że system jest zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, jeżeli wdrożono go zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną w szczególności z normą PN EN ISO 9001 i uwzględniono specyficzne właściwości elementów bezpieczeństwa.

4.3.3.2. Ocenę systemu zapewnienia jakości przeprowadza zespół auditujący w skład którego powinna być powołana co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny techniki dźwigowej.

4.3.3.3. W procedurze oceny systemu zapewnienia jakości powinna zostać uwzględniona wizytacja w siedzibie producenta elementu bezpieczeństwa.

4.3.3.4. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta elementów bezpieczeństwa o podjętej decyzji i zamieszcza w powiadomieniu wnioski ze sprawdzenia wraz z uzasadnieniem decyzji.

4.3.4. Producent elementów bezpieczeństwa powinien wywiązywać się z zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości i zapewnić jego utrzymanie we właściwy i skuteczny sposób.

4.3.4.1. Producent elementów bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel powiadamia jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewnienia jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu.

4.3.4.2. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmodyfikowany system zapewnienia jakości spełnia wymagania, o których mowa w pkt 4.3.2, czy też wymagana jest ponowna jego ocena.

4.3.4.3. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. W powiadomieniu zamieszcza wnioski z dokonanej oceny wraz z uzasadnieniem decyzji wynikającej z ponownej oceny.

4.4. Nadzór wykonywany przez jednostkę notyfikowaną.

4.4.1. Celem nadzoru jest sprawdzenie, czy producent elementu bezpieczeństwa wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości.

4.4.2. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk kontroli, badań i składowania w celu dokonania inspekcji oraz dostarcza:

- 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 2) dokumentację techniczną;
- 3) zapisy dotyczące jakości, w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania oraz protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników.

4.4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza u producenta elementów bezpieczeństwa okresowe audyty w celu sprawdzenia czy utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości. Jednostka notyfikowana dostarcza producentowi elementów bezpieczeństwa raporty z przeprowadzonych auditów.

4.4.4. Jednostka notyfikowana może też przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta elementu bezpieczeństwa.

4.4.4.1. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, jeżeli jest to niezbędne, przeprowadzać badania lub zlecić ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia właściwego działania systemu zapewnienia jakości.

4.4.4.2. Jednostka notyfikowana, która przeprowadziła badanie, o którym mowa w pkt 4.4.4.1, przekazuje producentowi elementów bezpieczeństwa protokoły wizytacji i przeprowadzonych badań.

4.5. Producent przechowuje przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego elementu bezpieczeństwa, do dyspozycji organów nadzoru:

- 1) dokumentację techniczną zatwierdzonych elementów bezpieczeństwa i kopie certyfikatów badania typu WE;
- 2) zmiany systemu zapewnienia jakości, o którym mowa w pkt 4.3.4.1;
- 3) decyzje, raporty i protokoły otrzymane od jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 4.3.4.3 i 4.4.3 oraz w pkt 4.4.4.2.

4.6. Jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym informacje o wydanych i wycofanych zatwierdzeniach systemów zapewnienia jakości.

5. Pełne zapewnienie jakości - Moduł H dla elementów bezpieczeństwa

5.1 Pełne zapewnienie jakości jest procedurą, poprzez którą producent elementu bezpieczeństwa spełniający wymagania, o których mowa w pkt 5.2, zapewnia i oświadcza, że elementy bezpieczeństwa:

- 1) spełniają dotyczące ich wymagania określone w rozporządzeniu; oraz
- 2) umożliwiają dźwigom, w których są prawidłowo zainstalowane, spełnienie wymagań określonych w rozporządzeniu.

5.1.1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na każdym elemencie bezpieczeństwa oznakowanie CE i wystawia pisemną deklarację zgodności.

5.1.2. Po prawej stronie oznakowania CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 5.4.

5.2. Producent elementów bezpieczeństwa stosuje zatwierdzony system zapewnienia jakości zgodnie z wymaganiami, o których mowa w pkt 5.3, podczas projektowania, wytwarzania, kontroli końcowej i badań elementów bezpieczeństwa oraz poddaje się nadzorowi, o którym mowa w pkt 5.4.

5.3. System zapewnienia jakości.

5.3.1. Producent elementów bezpieczeństwa składa wniosek o ocenę swojego systemu zapewnienia jakości w jednostce notyfikowanej. Wniosek powinien zawierać:

- 1) istotne dane dotyczące elementów bezpieczeństwa;
- 2) dokumentację systemu zapewnienia jakości.

5.3.2. System zapewnienia jakości powinien zapewnić, aby elementy bezpieczeństwa były zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu i umożliwić dźwigom, w których zostały prawidłowo zainstalowane, spełnienie tych wymagań.

5.3.2.1. Wszystkie elementy, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta dokumentuje się w sposób systematyczny i uporządkowany, w formie opisanych środków, procedur i instrukcji w dokumentacji systemu zapewnienia jakości. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna zapewnić powszechne zrozumienie polityki jakości i procedur, w szczególności programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów dotyczących jakości.

5.3.2.2. Dokumentacja powinna zawierać w szczególności opis:

- 1) celów dotyczących jakości, struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do konstrukcji i jakości elementów bezpieczeństwa;
- 2) technicznych specyfikacji projektowych z uwzględnieniem zastosowanych norm, a tam gdzie normy zharmonizowane nie będą stosowane w całości, opis środków, które będą stosowane w celu spełnienia zasadniczych wymagań określonych w rozporządzeniu dotyczących elementów bezpieczeństwa;
- 3) stosowanych technik sterowania projektowaniem i weryfikacją projektu oraz procesów i działań systematycznych, które będą stosowane przy projektowaniu elementów bezpieczeństwa;
- 4) technologii wytwarzania, techniki kontroli jakości i zapewnienia jakości oraz opis procesów i działań systematycznych, które będą zastosowane;
- 5) prób i badań, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, w jego trakcie i po zakończeniu wytworzenia oraz częstość ich przeprowadzania;
- 6) zapisów dotyczących jakości, w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników;
- 7) metod monitorowania w zakresie osiągania wymaganej jakości projektowania i jakości wyrobu oraz skuteczności działania systemu zapewnienia jakości.

5.3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system zapewnienia jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 5.3.2.

5.3.3.1. Jednostka notyfikowana dokonując oceny systemu zapewnienia jakości uznaje, że system jest zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, jeżeli wdrożono go zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną w szczególności normą PN EN ISO 9001 i uwzględniono specyficzne cechy elementów bezpieczeństwa.

5.3.3.2. Ocenę systemu zapewnienia jakości przeprowadza zespół w skład którego powinna być powołana co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny techniki dźwigowej.

5.3.3.3. W procedurze oceny systemu zapewnienia jakości powinna zostać uwzględniona wizytacja w siedzibie producenta elementu bezpieczeństwa.

5.3.3.4. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta elementów bezpieczeństwa o podjętej decyzji i zamieszcza w powiadomieniu wnioski z przeprowadzonej wizytacji wraz z uzasadnieniem podjętej decyzji.

5.3.4. Producent elementów bezpieczeństwa powinien wywiązywać się z zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości i zapewnić utrzymywanie systemu we właściwy i skuteczny sposób.

5.3.4.1. Producent elementów bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel powiadamia jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewnienia jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu.

5.3.4.2. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmodyfikowany system zapewnienia jakości nadal spełnia wymagania, o których mowa w pkt 5.3.2, czy też wymagana jest ponowna jego ocena.

5.3.4.3 Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. W powiadomieniu zamieszcza wnioski z dokonanej oceny wraz z uzasadnieniem decyzji wynikającej z ponownej oceny.

5.4. Nadzór wykonywany przez jednostkę notyfikowaną.

5.4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent elementu bezpieczeństwa wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości.

5.4.2. Producent elementu bezpieczeństwa umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk projektowania, wytwarzania, kontroli, badania i składowania w celu dokonania inspekcji oraz dostarcza:

- 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 2) zapisy dotyczące jakości, przewidziane w części systemu zapewnienia jakości dotyczącej projektowania w szczególności wyniki analiz, obliczeń oraz badań;
- 3) zapisy dotyczące jakości, w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania oraz protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników.

5.4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza u producenta elementów bezpieczeństwa okresowe audyty w celu sprawdzenia czy utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości. Jednostka notyfikowana dostarcza producentowi elementów bezpieczeństwa raporty z przeprowadzonych auditów.

5.4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta elementów bezpieczeństwa.

5.4.4.1. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, jeżeli jest to niezbędne, przeprowadzać badania lub zlecić ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia właściwego działania systemu zapewnienia jakości.

5.4.4.2. Jednostka notyfikowana, która przeprowadziła badanie przekazuje producentowi elementów bezpieczeństwa protokoły wizytacji i przeprowadzonych badań.

5.5. Producent powinien przechowywać przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego elementu bezpieczeństwa, do dyspozycji organów nadzoru:

- 1) dokumentację, o której mowa w pkt. 5.3.2.2. ppkt 2);
- 2) zmiany, o których mowa w pkt 5.3.4.1;
- 3) decyzje, raporty i protokoły otrzymane od jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 5.3.4.3 oraz w pkt 5.4.3 i 5.4.4.2.

5.5.1. W przypadku gdy ani producent elementów bezpieczeństwa, ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają siedziby na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, dokumentację techniczną przechowuje osoba, która wprowadza elementy bezpieczeństwa do obrotu.

5.6. Jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym informacje o wydanych i wycofanych zatwierdzeniach systemów zapewnienia jakości.

5.7. Dokumentację i korespondencję dotyczące procedur pełnego zapewnienia jakości sporządza się w języku polskim; mogą być sporządzone w innym języku zaakceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

6. Weryfikacja jednostkowa - Moduł G dla dźwigów

6.1. Weryfikacja jednostkowa jest procedurą, poprzez którą instalujący dźwig zapewnia i oświadcza, że dźwig oddawany do użytku, który uzyskał certyfikat zgodności, o którym mowa w pkt 6.4.1, spełnia wymagania określone w rozporządzeniu.

6.1.1. Instalujący dźwig umieszcza oznakowanie CE wewnątrz kabiny dźwigu i wystawia deklarację zgodności.

6.2. Instalujący dźwig występuje z wnioskiem o weryfikację jednostkową do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres instalującego dźwig;
- 2) miejsce zainstalowania dźwigu;
- 3) pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
- 4) dokumentację techniczną.

6.3. Dokumentacja techniczna ma na celu umożliwienie dokonania oceny zgodności dźwigu z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz umożliwić zrozumienie konstrukcji, montażu i działania dźwigu.

6.3.1. Dokumentacja techniczna, w zakresie niezbędnym dla potrzeb dokonania oceny zgodności, powinna zawierać w szczególności:

- 1) ogólny opis dźwigu;
- 2) rysunki i schematy konstrukcyjne oraz wykonawcze;
- 3) uwzględnione zasadnicze wymagania i rozwiązania przyjęte w celu ich spełnienia, w tym zastosowane normy zharmonizowane;
- 4) wyniki badań i obliczeń wykonanych lub zleconych przez instalującego dźwig;
- 5) egzemplarz instrukcji obsługi dźwigu;
- 6) kopie certyfikatów badania typu WE dla elementów bezpieczeństwa.

6.4. W celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, jednostka notyfikowana sprawdza dokumentację techniczną dźwigu oraz przeprowadza odpowiednie badania ustalone w odpowiednich normach zharmonizowanych lub badania równoważne.

6.4.1. W przypadku gdy dźwig spełnia zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu, jednostka notyfikowana umieszcza lub powoduje umieszczenie swojego numeru identyfikacyjnego po prawej stronie oznakowania CE i wystawia certyfikat zgodności w zakresie przeprowadzonych badań.

6.4.2. Jednostka notyfikowana wypełnia odpowiednie strony książki dźwigu, o której mowa w § 24 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia .

6.4.3. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmówi wydania certyfikatu zgodności, powinna uzasadnić odmowę i wskazać możliwość ponownego wystąpienia o jego wydanie.

6.4.3.1. Ponowny wniosek o weryfikację jednostkową powinien być składany w tej samej jednostce notyfikowanej.

6.5. Certyfikat zgodności, dokumentację i korespondencję dotyczące procedur weryfikacyjnych sporządza się w języku polskim; mogą też być sporządzane w języku zaakceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

6.6. Instalujący dźwig powinien przechowywać dokumentację techniczną i egzemplarz certyfikatu zgodności przez okres 10 lat od dnia oddania dźwigu do użytku.

7. Kontrola wrywkowa zgodności z typem - Moduł C dla elementów bezpieczeństwa

7.1. Zgodność z typem jest procedurą, poprzez którą producent elementów bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel zapewnia i oświadcza, że elementy bezpieczeństwa są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają wymagania określone w rozporządzeniu, które ich dotyczą oraz umożliwiają, aby dźwig, w którym są prawidłowo zainstalowane, spełniał wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia określone w rozporządzeniu.

7.1.1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na każdym elemencie bezpieczeństwa oznakowanie CE i wystawia pisemną deklarację zgodności.

7.2. Producent elementów bezpieczeństwa powinien podjąć niezbędne działania w celu zapewnienia, że proces wytwarzania zagwarantuje zgodność wyprodukowanych elementów bezpieczeństwa z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i wymaganiami, które ich dotyczą, określonymi w rozporządzeniu.

7.3. Producent elementów bezpieczeństwa lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje deklarację zgodności WE przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego elementu bezpieczeństwa.

7.3.1. Jeżeli ani producent elementów bezpieczeństwa ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają siedziby na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, osoba, która wprowadza element bezpieczeństwa do obrotu przechowuje i udostępnia dokumentację techniczną.

7.4. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta przeprowadza lub zleca przeprowadzenie kontroli wrywkowej wybranych elementów bezpieczeństwa.

7.4.1. Odpowiednią próbkę gotowych elementów bezpieczeństwa pobraną przez jednostkę notyfikowaną w miejscu ich produkcji kontroluje się i poddaje odpowiednim badaniom określonym w normach zharmonizowanych lub badaniom równoważnym w celu sprawdzenia zgodności procesu wytwarzania z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

7.4.1.1. W przypadku gdy jeden lub więcej elementów bezpieczeństwa nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania.

7.4.2. Podczas sprawdzania elementów bezpieczeństwa jednostka notyfikowana uwzględnia wspólne ustalenia z innymi jednostkami notyfikowanymi uczestniczącymi w realizacji niniejszej procedury, w tym dotyczące określonych właściwości elementów bezpieczeństwa.

7.4.2.1. Producent, podczas procesu wytwarzania elementów bezpieczeństwa, umieszcza na tych elementach numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność.

7.5. Dokumentację i korespondencję, dotyczące procedury kontroli wrywkowej, o której mowa w pkt 7.4, sporządza się w języku polskim; mogą być także sporządzane w języku zaakceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

8. Zapewnienie jakości wyrobu - Moduł E dla dźwigów

8.1. Zapewnienie jakości wyrobu jest procedurą, poprzez którą instalujący dźwig spełniający wymagania, o których mowa w pkt 8.2, zapewnia i oświadcza, że dźwigi są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają wymagania określone w rozporządzeniu.

8.1.1. Instalujący dźwig umieszcza na każdym dźwigu oznakowanie CE i wystawia pisemną deklarację zgodności.

8.1.2. Po prawej stronie oznakowania CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 8.4.

8.2. Instalujący dźwig powinien stosować do kontroli końcowej dźwigu i badań zatwierdzony system zapewnienia jakości zgodny z wymaganiami, o których mowa w pkt 8.3, oraz poddać się nadzorowi wykonywanemu przez jednostkę notyfikowaną, o którym mowa w pkt 8.4.

8.3. System zapewnienia jakości.

8.3.1. Instalujący dźwig składa wniosek o ocenę systemu zapewnienia jakości dla dźwigów w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej. Wniosek powinien zawierać:

- 1) istotne informacje dotyczące rozpatrywanych dźwigów;
- 2) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 3) dokumentację techniczną zatwierdzonych wzorców dźwigów i kopię certyfikatu badania typu WE.

8.3.2. W ramach systemu zapewnienia jakości, w celu zapewnienia zgodności dźwigu z odpowiednimi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, powinien być sprawdzony każdy dźwig i przeprowadzone badania określone w normach zharmonizowanych lub odpowiednie badania równoważne.

8.3.2.1. Elementy, wymagania i postanowienia zastosowane przez instalującego dźwig powinny być udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany w formie opisanych środków, procedur i instrukcji w dokumentacji systemu zapewnienia jakości. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna zapewnić powszechne zrozumienie treści programów i planów jakości, ksiąg jakości oraz zapisów dotyczących jakości.

8.3.2.2. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna zawierać w szczególności opis:

- 1) celów dotyczących jakości;
- 2) struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości dźwigów;
- 3) prób i badań, które będą przeprowadzane przed oddaniem dźwigu do użytku, obejmujących co najmniej badania, o których mowa w pkt 3.4.2. ppkt 2 i 3;
- 4) zastosowanych środków w celu sprawdzania skuteczności działania systemu zapewnienia jakości;
- 5) zapisów dotyczących jakości, w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania oraz protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników.

8.3.3. Jednostka notyfikowana dokonując oceny systemu zapewnienia jakości uznaje, że system jest zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, jeżeli wdrożono go zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną w szczególności normą PN EN ISO 9001 i uwzględniono specyficzne cechy dźwigów.

8.3.3.1. Ocenę systemu zapewnienia jakości przeprowadza zespół w skład którego powinna być powołana co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny techniki dźwigowej.

8.3.3.2. W procedurze oceny systemu zapewnienia jakości powinna zostać uwzględniona wizytacja u instalującego dźwig i w miejscu zainstalowania dźwigu.

8.3.3.3. Jednostka notyfikowana powiadamia instalującego dźwig o podjętej decyzji i zamieszcza w powiadomieniu wnioski ze sprawdzenia wraz z uzasadnieniem podjętej decyzji.

8.3.4. Instalujący dźwig powinien wywiązywać się z zobowiązań wynikających z zatwierzonego systemu zapewnienia jakości i zapewnić utrzymywanie systemu we właściwy i skuteczny sposób.

8.3.4.1. Instalujący dźwig powiadamia jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewnienia jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu.

8.3.4.2. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i podejmuje decyzję, czy zmodyfikowany system zapewnienia jakości będzie nadal spełniał wymagania, o których mowa w pkt 8.3.2, czy też jest wymagana ponowna jego ocena.

8.3.4.3. Jednostka notyfikowana powiadamia instalującego dźwig o swojej decyzji. W powiadomieniu zamieszcza wnioski z dokonanej oceny wraz z uzasadnieniem decyzji wynikającej z ponownej oceny.

8.4. Nadzór wykonywany przez jednostkę notyfikowaną.

8.4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że instalujący dźwig wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierzonego systemu zapewnienia jakości.

8.4.2. Instalujący dźwig umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk kontroli i badań w celu dokonania inspekcji oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:

- 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 2) dokumentację techniczną;
- 3) zapisy dotyczące jakości, w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania oraz protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników.

8.4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowo audyty w celu upewnienia się, czy instalujący dźwig utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości. Jednostka notyfikowana dostarcza instalującemu dźwig raporty z przeprowadzonych auditów.

8.4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje w miejscu zainstalowania dźwigu.

8.4.4.1. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, jeżeli jest to niezbędne, przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia właściwego funkcjonowania systemu zapewnienia jakości i działania dźwigu.

8.4.4.2. Jednostka notyfikowana, która przeprowadziła badania, o których mowa w pkt 8.4.4.1, dostarcza instalującemu dźwig protokoły wizytacji i przeprowadzonych badań.

8.5. Instalujący dźwig przechowuje przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego dźwigu, do dyspozycji organów nadzoru:

- 1) dokumentację, o której mowa pkt 8.3.1.ppkt 3);
- 2) zmiany, o których mowa w pkt 8.3.4.1.;
- 3) decyzje, raporty i protokoły otrzymane od jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 8.3.4.3 oraz w pkt 8.4.3. i 8.4.4.2.

8.6. Jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym informacje o wydanych i wycofanych zatwierdzeniach systemów zapewnienia jakości.

9. Pełne zapewnienie jakości - Moduł H dla dźwigów

9.1. Pełne zapewnienie jakości jest procedurą, poprzez którą instalujący dźwig spełniający wymagania, o których mowa w pkt 9.2, zapewnia i oświadcza, że dźwigi spełniają wymagania określone w rozporządzeniu, które ich dotyczą.

9.1.1. Instalujący dźwig umieszcza na każdym dźwigu oznakowanie CE i wystawia pisemną deklarację zgodności.

9.1.2. Po prawej stronie oznakowania CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 9.4.

9.2. Instalujący dźwig powinien stosować zatwierdzony system zapewnienia jakości zgodnie z wymaganiami, o których mowa w pkt 9.3, podczas projektowania, wytwarzania, montażu, instalowania, kontroli końcowej dźwigu i badań oraz poddać się nadzorowi, o którym mowa w pkt 9.4.

9.3. System zapewnienia jakości.

9.3.1. Instalujący dźwig składa wniosek o ocenę systemu zapewnienia jakości w jednostce notyfikowanej. Wniosek powinien zawierać:

- 1) istotne informacje dotyczące dźwigów, w szczególności informacje umożliwiające zrozumienie związku między projektem i działaniem dźwigu oraz informacje dotyczące oceny zgodności dźwigu z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu;
- 2) dokumentację systemu zapewnienia jakości.

9.3.2. System zapewnienia jakości powinien zapewniać zgodność dźwigów z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

9.3.2.1. Elementy, wymagania i postanowienia zastosowane przez instalującego dźwig dokumentuje się w sposób systematyczny i uporządkowany, w formie opisanych środków, procedur i instrukcji w dokumentacji systemu zapewnienia jakości. Dokumentację systemu zapewnienia jakości tak się formułuje, aby umożliwiała powszechne zrozumienie procedur, programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów dotyczących jakości.

9.3.2.2. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna zawierać w szczególności opis:

- 1) celów dotyczących jakości, struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do konstrukcji i jakości dźwigów;
- 2) technicznych specyfikacji projektowych, z uwzględnieniem zastosowanych norm, a w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie będą stosowane w całości, opis środków które będą zastosowane w celu spełnienia zasadniczych wymagań określonych w rozporządzeniu dotyczących dźwigów;
- 3) zastosowanych technik projektowania i weryfikacji projektu oraz procesów i działań systematycznych, które będą stosowane podczas projektowania dźwigu;
- 4) prób i badań, które będą przeprowadzane w odniesieniu do przyjmowanych dostaw materiałów, elementów i podzespołów;
- 5) odpowiednich technologii montażu, instalowania i kontroli jakości oraz procesów i działań systematycznych, które będą stosowane;

6) prób i badań, które będą przeprowadzane przed instalowaniem dźwigów w szczególności dotyczących kontroli warunków instalowania szybu, maszynowni, w trakcie instalowania i po zainstalowaniu, z uwzględnieniem co najmniej badań wymienionych w pkt 3.4.2.ppkt 2 i 3;

7) zapisów dotyczących jakości, w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania oraz protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników;

8) środków monitorowania w zakresie osiągnięcia wymaganej jakości projektowania i instalowania oraz skuteczności działania systemu zapewnienia jakości.

9.3.3. Kontrola projektu.

9.3.3.1. W przypadku gdy projekt nie jest całkowicie zgodny z normami zharmonizowanymi, jednostka notyfikowana sprawdza, czy spełnia on wymagania określone w rozporządzeniu.

9.3.3.2. W przypadku gdy jednostka notyfikowana potwierdzi spełnienie wymagań, wystawia instalującemu dźwig certyfikat badania projektu WE i określa w nim warunki jego ważności, podając dane szczegółowe wymagane do identyfikacji zatwierdzonego projektu.

9.3.4. Ocena systemu zapewnienia jakości.

9.3.4.1. Jednostka notyfikowana ocenia system zapewnienia jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 9.3.2.

9.3.4.2. Jednostka notyfikowana dokonując oceny, o której mowa w pkt 9.3.4.1., uznaje, że system jest zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, jeżeli wdrożono go zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną w szczególności normą PN EN ISO 9001 i uwzględniono specyficzne cechy dźwigów.

9.3.4.3. Ocenę systemu zapewnienia jakości przeprowadza zespół w skład którego powinna być powołana co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny techniki dźwigowej.

9.3.4.4. W procedurze oceny systemu zapewnienia jakości powinna zostać uwzględniona wizytacja u instalującego dźwig i w miejscu jego zainstalowania

9.3.4.5. Jednostka notyfikowana powiadamia instalującego dźwig o podjętej decyzji. W powiadomieniu zamieszcza wnioski ze sprawdzenia wraz z uzasadnieniem podjętej decyzji.

9.3.5. Instalujący dźwig powinien wywiązywać się z zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości i zapewnić utrzymywanie systemu we właściwy i skuteczny sposób.

9.3.5.1. Instalujący dźwig powiadamia jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewnienia jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach tego systemu.

9.3.5.2. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i podejmuje decyzję, czy zmodyfikowany system zapewnienia jakości będzie nadal spełniał wymagania, o których mowa w pkt 9.3.2, czy też jest wymagana ponowna jego ocena.

9.3.5.3. Jednostka notyfikowana powiadamia instalującego dźwig o podjętej decyzji. W powiadomieniu zamieszcza wnioski z dokonanej oceny wraz uzasadnieniem decyzji wynikającej z ponownej oceny.

9.4. Nadzór wykonywany przez jednostkę notyfikowaną.

9.4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że instalujący dźwig wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości.

9.4.2. Instalujący dźwig umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk projektowania, wytwarzania, montażu, instalowania, kontroli, badań i składowania w celu dokonania inspekcji oraz dostarcza:

- 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 2) zapisy dotyczące jakości przewidziane w części systemu jakości dotyczącej projektowania, w szczególności wyniki analiz, obliczeń i badań;
- 3) zapisy dotyczące jakości przewidziane w części systemu jakości dotyczącej przyjęcia dostaw i instalacji – w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania i protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników.

9.4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowo audyty w celu upewnienia się, że instalujący dźwig utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości, oraz dostarcza instalującemu dźwig raporty z przeprowadzonych auditów.

9.4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje w siedzibie instalującego dźwig lub w miejscu montażu dźwigu.

9.4.4.1. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia właściwego działania systemu zapewnienia jakości.

9.4.4.2. Jednostka notyfikowana, która przeprowadziła badania, o których mowa w pkt 9.4.4.1, przekazuje instalującemu dźwig protokoły wizytacji i badań.

9.5. Instalujący dźwig przechowuje przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego dźwigu do dyspozycji organów nadzoru:

- 1) dokumentację, o której mowa w pkt 9.3.1 ppkt 2);
- 2) zmiany, o których mowa w pkt 9.3.5.2;
- 3) decyzje, raporty i protokoły otrzymane od jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 9.3.5.3 oraz w pkt 9.4.3. i 9.4.4.2.

9.5.1. Jednostka notyfikowana przechowuje dokumentację techniczną, jeżeli instalujący dźwig nie ma siedziby na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej.

9.6. Jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym informacje o wydanych i wycofanych zatwierdzeniach systemów zapewnienia jakości.

9.7. Dokumentację i korespondencję dotyczące procedur pełnego zapewnienia jakości sporządza się w języku polskim; mogą też być sporządzone w innym języku zaakceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

10. Zapewnienie jakości wytwarzania - Moduł D dla dźwigów

10.1. Zapewnienie jakości wytwarzania jest procedurą, poprzez którą instalujący dźwig spełniający wymagania, o których mowa w pkt 10.2, zapewnia i oświadcza, że dźwigi spełniają wymagania określone w rozporządzeniu, które ich dotyczą.

10.1.1. Instalujący dźwig umieszcza na każdym dźwigu oznakowanie CE i wystawia pisemną deklarację zgodności.

10.1.2. Po prawej stronie oznakowania CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 10.4.

10.2. Instalujący dźwig powinien stosować zatwierdzony system zapewnienia jakości zgodny z wymaganiami, o których mowa w pkt 10.3, podczas wytwarzania, instalowania, kontroli

końcowej dźwigu i badań oraz poddać się nadzorowi jednostki notyfikowanej, o którym mowa w pkt 10.4.

10.3. System zapewnienia jakości.

10.3.1. Instalujący dźwig składa wniosek o ocenę systemu zapewnienia jakości w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej. Wniosek o ocenę systemu zapewnienia jakości powinien zawierać:

- 1) istotne informacje dotyczące dźwigów;
- 2) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 3) dokumentację zatwierdzonego typu i kopię certyfikatu badania typu WE.

10.3.2. System zapewnienia jakości powinien zapewnić zgodność dźwigów z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, które ich dotyczą.

10.3.2.1. Elementy, wymagania i postanowienia zastosowane przez instalującego dźwig dokumentuje się w systematyczny i uporządkowany sposób, w formie opisanej polityki, procedur i instrukcji.

10.3.2.2. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna umożliwiać jednolitą interpretację programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów dotyczących jakości oraz zawierać w szczególności opis:

- 1) celów dotyczących jakości, struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości dźwigów;
- 2) technologii wytwarzania, kontroli jakości i zapewnienia jakości oraz procesów i działań systematycznych, które będą stosowane;
- 3) prób i badań, które będą przeprowadzane przed instalowaniem, podczas instalowania i po zainstalowaniu dźwigu, obejmujących co najmniej próby, o których mowa w pkt.

3.4.2. ppkt 2);

- 4) zapisów dotyczących jakości ,w szczególności protokoły kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania i protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników;
- 5) środków monitorowania w celu uzyskania wymaganej jakości dźwigu i skuteczności działania systemu zapewnienia jakości.

10.3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system zapewnienia jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 10.3.2.

10.3.3.1. Jednostka notyfikowana dokonując oceny systemu zapewnienia jakości uznaje, że system jest zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, jeżeli wdrożono go zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną, w szczególności normą PN EN ISO 9001 i uwzględniono specyficzne cechy dźwigów.

10.3.3.2. Ocenę systemu zapewnienia jakości przeprowadza zespół w skład którego powinna być powołana co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny techniki dźwigowej.

10.3.3.3. W procedurze oceny systemu zapewnienia jakości powinna zostać uwzględniona wizytacja w siedzibie instalującego dźwig.

10.3.3.4. Jednostka notyfikowana powiadamia instalującego dźwig o podjętej decyzji i zamieszcza w powiadomieniu wnioski ze sprawdzenia wraz z uzasadnieniem podjętej decyzji.

10.3.4. Instalujący dźwig powinien wywiązywać się ze zobowiązań wynikających z zatwierzonego systemu zapewnienia jakości i zapewnić utrzymanie systemu we właściwy i skuteczny sposób.

10.3.4.1. Instalujący dźwig powiadamia jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewnienia jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach tego systemu.

10.3.4.2. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i podejmuje decyzję, czy zmodyfikowany system zapewnienia jakości nadal spełnia wymagania, o których mowa w pkt 10.3.2, czy też jest wymagana ponowna jego ocena.

10.3.4.3 Jednostka notyfikowana powiadamia instalującego dźwig o podjętej decyzji. W powiadomieniu zamieszcza wnioski z dokonanej oceny wraz z uzasadnieniem decyzji wynikającej z ponownej oceny.

10.4. Nadzór wykonywany przez jednostkę notyfikowaną.

10.4.1. Celem nadzoru jest sprawdzenie, czy instalujący dźwig wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierzonego systemu zapewnienia jakości.

10.4.2. Instalujący dźwig umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk wytwarzania, montażu, instalowania, badania i składowania w celu przeprowadzenia inspekcji oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:

- 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości;
- 2) zapisy dotyczące jakości, w szczególności wyniki badań, protokoły kontroli, dane dotyczące wzorcowania oraz protokoły dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników.

10.4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowo audyty w celu upewnienia się, że instalujący dźwig utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości oraz dostarcza instalującemu dźwig raport z auditu.

10.4.4. Jednostka notyfikowana może także przeprowadzać u instalującego dźwig niezapowiedziane wizytacje.

10.4.4.1. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, w przypadkach koniecznych, przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia właściwego działania systemu zapewnienia jakości.

10.4.4.2. Jednostka notyfikowana dostarcza instalującemu dźwig protokoły z wizytacji i przeprowadzonych badań.

10.5. Instalujący dźwig przez okres 10 lat od dnia oddania dźwigu do użytku, przechowuje do dyspozycji organów nadzoru:

- 1) dokumentację, o której mowa w pkt 10.3.1. ppkt2);
- 2) zmiany, o których mowa w pkt 10.3.4.2;
- 3) decyzje, raporty i protokoły otrzymane od jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 10.3.4.3., w pkt 10.4.3. i 10.4.4.2.

10.6. Jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym informacje o wydanych i wycofanych zatwierdzeniach systemów zapewnienia jakości.

10.7. Dokumentację i korespondencję dotyczące procedur zapewnienia jakości wytwarzania sporządza się w języku polskim; mogą być one także sporządzane w innym języku zaakceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki społecznej w sprawie wymagań zasadniczych dla dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa, podlegających ocenie zgodności, warunków i trybu dokonywania oceny zgodności oraz sposobu znakowania tych wyrobów, jest wypełnieniem delegacji art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. Nr 166, poz.1360 z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia przenosi postanowienia Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich i Parlamentu Europejskiego 95/16/WE z 29 czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia prawa Państw Członkowskich dotyczących dźwigów. Dyrektywa ta określa zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia dotyczące projektowania, wytwarzania i oddawania do użytku dźwigów oraz wprowadzania do obrotu elementów bezpieczeństwa dźwigów, które powinny zostać spełnione, aby dźwigi można uznać za bezpieczne.

Celem rozporządzenia wprowadzającego dyrektywę 95/16/WE jest:

- zapewnienie, aby dźwigi oddawane do użytku były wyłącznie bezpieczne,
- zapewnienie, aby wprowadzane do obrotu elementy bezpieczeństwa montowane w dźwigach zapewniały, aby dźwigi oddawane do użytku były wyłącznie bezpieczne,
- zharmonizowanie krajowych przepisów bezpieczeństwa z zakresu projektowania i wytwarzania dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa, a przez to zlikwidowanie ograniczeń i utrudnień w swobodnym przepływie na terenie państw Wspólnoty dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa spełniających wymagania Dyrektywy.

Zgodnie z postanowieniami projektu rozporządzenia dźwigi mogą być oddawane do użytku a ich elementy bezpieczeństwa wprowadzane do obrotu, jeżeli:

- spełniają zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,
- została przeprowadzona właściwa procedura oceny zgodności,
- została wydana deklaracja zgodności,
- zostały właściwie oznakowane znakiem CE,
- dźwigi są bezpieczne.

Metoda przyjęta przy wprowadzaniu dyrektywy 95/16/WE wybrano biorąc pod uwagę potrzeby wynikające z wdrożenia dyrektywy Nowego Podejścia oraz korzyści i ułatwienia przy jej korzystaniu przez polskiego przedsiębiorcę działającego w ramach Wspólnego Rynku. Uwzględniono również potrzeby związane z wymianą informacji technicznej oraz gospodarczej zarówno w kontaktach między administracją publiczną RP i państw UE jak też przedsiębiorcami działającymi na rynku WE. Metoda jest zgodna z zasadami tworzenia prawa.

Zgodnie z przyjętą metodą wprowadzania dyrektywy 95/16/WE, projekt rozporządzenia określa:

- 1) przepisy ogólne – rozdział 1,
- 2) zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia dotyczące projektowania i wytwarzania dźwigów oraz ich elementów bezpieczeństwa,
- 3) wzory deklaracji zgodności WE dotyczące dźwigów zainstalowanych i elementów bezpieczeństwa,
- 4) wymagania dotyczące oznakowania CE,
- 5) wykaz elementów bezpieczeństwa stosowanych w dźwigach ,
- 6) procedury oceny zgodności, w tym dotyczące:
 - a) badania typu WE dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa (moduł B),
 - b) kontroli końcowej,
 - c) zapewnienia jakości wyrobu dla elementów bezpieczeństwa (moduł E),
 - d) pełnego zapewnienia jakości dla elementów bezpieczeństwa (moduł H),
 - e) weryfikacji jednostkowej dźwigów (moduł G),
 - f) zgodności elementów bezpieczeństwa z typem kontrolowana losowo (moduł C),

- g) zapewnienia jakości wyrobu dla dźwigów (moduł E),
- h) pełnego zapewnienia jakości dla dźwigów (moduł H),
- i) zapewnienia jakości wytwarzania dźwigów (moduł D).

Wprowadzenie rozporządzenia w życie nie spowoduje obciążenia budżetu państwa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Projekt rozporządzenia w wersji pierwotnej i w wersji przedstawianej obecnie został rozesłany z prośbą o konsultację do odpowiednich organów centralnych, organów administracji rządowej i instytucji działających w obszarze certyfikacji i oceny zgodności. Wyniki konsultacji zostały uwzględnione w końcowym tekście projektu rozporządzenia.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia skutkuje przesunięciem interwencji państwa z etapu projektowania i wytwarzania na moment wprowadzenia do obrotu i wprowadzeniem nadzoru rynku zgodnie z zasadami europejskimi. Koszty interwencji państwa (nadzoru rynku) nie będą pokrywane, jak dotychczas, przez wytwórców, lecz będą finansowane z budżetu. Koszty te wystąpią również przed wejściem w życie rozporządzenia, ze względu na konieczność dokonania wcześniejszych działań organizacyjnych.

Dochody budżetu nie ulegną zauważalnej zmianie, bowiem oczekiwany spadek wpływów dla jednostek oceniających zgodność wg dotychczasowego systemu i ewentualność zmniejszenia ich płatności do budżetu, mają znaczenie marginesowe.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia może spowodować dwa wzajemnie znoszące się efekty:

- ze względu na ułatwienia w imporcie i eksporcie maszyn, może zarysować się wzrost zapotrzebowania na pracę w przedsiębiorstwach dobrze działających na rynku w warunkach konkurencji,
- ułatwienia w swobodnym przepływie towarów spowodują wzrost konkurencyjności dostawców zagranicznych i w konsekwencji trudności w przedsiębiorstwach słabszych ekonomicznie; może to negatywnie wpłynąć na zatrudnienie.

W sektorze dźwigowym przewiduje się spadek zapotrzebowania na działalność jednostek oceniających zgodność, wynikający z liberalizacji przepisów. Może on być częściowo zrekompensowany działaniami na polu usług dobrowolnych.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Uporządkowanie wymagań dotyczących bezpieczeństwa dźwigów zgodnie z zasadami europejskimi będzie miało ogólnie korzystny wpływ na konkurencyjność gospodarki polskiej poprzez liberalizację przepisów, ułatwienia w imporcie i eksporcie oraz wymuszone podwyższenie poziomu technicznego produkowanych i instalowanych maszyn. W sektorze dźwigowym oczekiwany wpływ będzie jednak niewielki, bowiem europejskie przepisy techniczne są stosowane przez wytwórców i jednostki oceniające zgodność od 10 lat.

Koszty ponoszone przez wprowadzających do obrotu z tytułu opłat za czynności notyfikowanych jednostek kontrolujących w skali sumarycznej ulegną pewnemu zmniejszeniu, ponieważ wielu producentów już posiada odpowiednie certyfikaty, natomiast nie będą ponoszone koszty obowiązkowej certyfikacji wg dotychczasowych przepisów.

Koszty dostosowania do wymagań technicznych w przedsiębiorstwach produkujących, mogą podwyższyć koszty wytwarzania w niewielkim stopniu. Należy tu uwzględnić koszty niezbędnych szkoleń, zmian organizacyjnych i zarządzania, udziału w opracowaniu i zakupu norm oraz ubezpieczenia od działalności.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI,
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾**
z dnia
w sprawie szczegółowych wymagań dla wyrobów ze szkła kryształowego ²⁾

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr....., poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dla wyrobów ze szkła kryształowego, metody badań, warunki oceny zgodności oraz sposoby identyfikacji i oznakowania tych wyrobów.

2. Rozporządzenie nie dotyczy wyrobów ze szkła kryształowego przeznaczonych na eksport do państw niebędących członkami Unii Europejskiej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o szkłe kryształowym - należy przez to rozumieć wyrób ze szkła kryształowego, przeznaczony do wprowadzenia do obrotu i wyszczególniony w pozycji 7013 nomenklatury towarowo - statystycznej Taryfy Celnej Wspólnot Europejskich ³⁾.

§ 3. Sposób identyfikacji szkła kryształowego poszczególnych kategorii, oraz opisu i oznakowania wyrobów ze szkła kryształowego, o których mowa jest w § 2, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§4.1. Wyrób ze szkła kryształowego posiadający cechy charakterystyczne, odpowiadające wyszczególnionym w jednym z opisów podanych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, może także nosić przynależny do tego opisu symbol identyfikacyjny, pokazany i opisany w tym załączniku.

2. Określenia dla poszczególnych kategorii szkła kryształowego i odpowiadające im symbole identyfikacyjne, podane w załączniku nr 1 do rozporządzenia, mogą być stosowane na tej samej etykiecie.

3. Wyroby ze szkła kryształowego, o których mowa jest w § 2, pod względem cech charakterystycznych dotyczących składu chemicznego i właściwości fizycznych szkła, z którego je wykonano oraz sposobu oznakowania, jak również wszelkie sposoby i formy reklamy tych wyrobów powinny odpowiadać wymaganiom określonym w rozporządzeniu i jego załącznikach nr 1 i 2.

4. Określenia podane w załączniku nr 1 do rozporządzenia nie mogą być stosowane w obrocie wyrobami, które nie mają cech charakterystycznych jednej z kategorii szkła kryształowego, wyszczególnionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia i nie zostały spełnione wymagania odnośnie metod badań tego szkła, określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

5. W przypadku gdy znak towarowy, nazwa przedsiębiorstwa lub inny napis na wyrobie ze szkła kryształowego lub jego opakowaniu zawiera określenie podane w załączniku nr 1 do rozporządzenia, lub określenie do niego podobne w stopniu umożliwiającym pomyłkę

odnośnie rodzaju i właściwości szkła, z którego wykonano dany wyrób, należy bezpośrednio po takim oznaczeniu lub symbolu dodatkowo umieścić napis, zawierający:

- 1) opis wyrobu ze szkła kryształowego, zgodny z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia, jeżeli wyrób ten ma właściwości odpowiadające cechom charakterystycznym dla jednej z kategorii szkła kryształowego, określonym w tym załączniku;
- 2) opis i charakterystykę wyrobu ze szkła, a w szczególności informację o rodzaju szkła, z którego został on wykonany, jeżeli nie ma on cech charakterystycznych którejkolwiek z kategorii szkła kryształowego, określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

6. Etykiety należy umieszczać na wyrobie ze szkła kryształowego, a w przypadku braku takiej możliwości, na jego opakowaniu.

§ 5.1. Metody, które należy stosować przy badaniu składu chemicznego i właściwości fizycznych szkła kryształowego w celu jego identyfikacji, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Badania składu chemicznego i właściwości fizycznych szkła kryształowego, o których mowa w ust. 1, stanowią podstawę weryfikacji prawidłowości oznakowania wyrobów ze szkła kryształowego, o których mowa w § 2.

3. Badania składu chemicznego i właściwości fizycznych, o których mowa w ust. 1, należy przeprowadzać na próbce reprezentatywnej dla szkła kryształowego, z którego wykonano wyrób przeznaczony do obrotu.

§ 6.1. Wyroby ze szkła kryształowego przeznaczone do wprowadzenia do obrotu powinny być zidentyfikowane i oznakowane zgodnie z wymaganiami określonymi w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia.

2. Podmiot wprowadzający wyroby ze szkła kryształowego kategorii 3 i 4 do obrotu lub przekazujący je konsumentowi, zobowiązany jest do stosowania dla tych wyrobów określeń oraz opisów w języku kraju, w którym wyroby takie są sprzedawane. Dla wyrobów tego rodzaju, będących przedmiotem obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej, należy stosować określenia i opisy w języku polskim.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

MINISTER GOSPODARKI PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

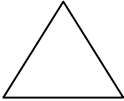
¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie §1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia Dyrektywy 69/493/WE w sprawie zbliżenia przepisów prawa państw członkowskich, dotyczących szkła kryształowego (Dz. U. WE nr L326 z 29 grudnia 1969 r., s. 36).

³⁾ Common Customs Tariff (Official Journal of the European Communities No L290 volume 45, 28 October 2002). (Dz. U. WE nr L290 z 28 października 2002 r., s. 451-452).

SPOSÓB OPISU I OZNAKOWANIA SZKŁA KRYSZTAŁOWEGO

Nr	Opis kategorii szkła kryształowego		Cechy charakterystyczne				Oznakowanie	
	Określenia kategorii w językach urzędowych państw Unii Europejskiej	Uwagi objaśniające	Tlenki metali (%)	Gęstość	Współczynnik załamania światła	Twardość powierzchniowa	Kształt symbolu	Uwagi
a	B	c	d	e	f	g	h	i
1	SZKŁO KRYSZTAŁOWE WYSOKOŁOWIOWE 30 % CRISTAL SUPERIEUR 30 % CRISTALLO SUPERIORE 30 % HOCHBLEIKRISTALL 30 % VOLLOODKRISTAL 30 % FULL LEAD CRYSTAL 30 % KRYSTAL 30 % κρύσταλλα υψηλής περιεκτικότητας σε μόλυβδο 30 % CRISTAL SUPERIOR 30 % CRISTAL DE CHUMBO SUPERIOR 30 % VYSOCE OLOVNATÉ KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO 30 % KÖRGKVALITEETNE KRISTALL 30 % AUGSTĀKĀ LABUMA KRISTĀLS 30 % DAUGIAŠVINIS KRIŠTOLAS 30 % NEHÉZ ÓLOMKRISTÁLY 30 % KRISTALL SUPERJURI 30 % KRISTAL Z VISOKO VSEBNOSTJO SVINCA 30 % VYSOKOOLVNATÉ KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO 30 % PbO	Określenie może być swobodnie stosowane bez względu na kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia.	PbO ≥30%	≥3,00	nD ≥1,545 - jako dodatkowe kryterium dla nieniszczącego badania szkła w przypadku importu wyrobów.			Etykieta okrągła w kolorze złotym Ø ≥ 1 cm.
2	SZKŁO KRYSZTAŁOWE OŁOWIOWE 24 % CRISTAL AU PLOMB 24 % CRISTALLO AL PIOMBO 24 % BLEIKRISTALL 24 % LOODKRISTAL 24 % LEAD CRYSTAL 24 % KRYSTAL 24 % μόλυβδόυχα κρύσταλλα 25 % ΜΟΛΥΒΔΟΥΧΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ 24 % CRISTAL AL PLOMO 24 % CRISTAL DE CHUMBO 24 % OLOVNATÉ KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO 24 % KVALITEETKRISTALL 24 % SVINA KRISTĀLS 24 % ŠVINO KRIŠTOLAS 24 % ÓLOMKRISTÁLY 24 % KRISTALL BIC-COMB 24 % SVINČEV KRISTAL 24 % OLOVNATÉ KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO 24 % PbO	Wartość w % odnosi się do zawartości tlenku ołowiu.	PbO ≥24%	≥2,90	nD ≥1,545 - jako dodatkowe kryterium dla nieniszczącego badania szkła w przypadku importu wyrobów.			

3	SZKŁO KRYSZTAŁOWE „S” CRISTALLIN VETRO SONORO SUPERIORE KRISTALLGLAS KRISTALLIJGLAS (w Belgii) SONOORGLAS (w Holandii) CRYSTAL GLASS, CRYSTLLIN KRYSTALLIN υαλοκρύσταλλα VIDRIO SONORO SUPERIOR VIDRO SONORO SUPERIOR KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO KRYSTALIN KRISTALLINKLAAS KRISTÄLSTIKLS KRIŠTOLAS KRISZTALIN ÜVEG KRISTALLIN KRISTALNO STEKLO (KRISTALIN) KRIŠŤALĪN	Opis i określenia mogą być używane tylko w języku lub językach kraju, w którym wyroby mogą być używane.	ZnO BaO PbO K ₂ O pojedynczo lub łącznie ≥10 %	≥2,45	nD ≥1,520			Etykieta kwadratowa w kolorze srebrnym, o boku ≥ 1 cm.
4	SZKŁO KRYSZTAŁOWE VERRE SONORE VETRO SONORO KRISTALLGLAS SONOORGLAS CRYSTAL GLASS, CRYSTALLIN KRYSTALLIN υαλοκρύσταλλα VIDRIO SONORO VIDRO SONORO KŘIŠŤÁLOVÉ SKLO KRISTALLKLAAS KRISTÄLSTIKLS KRIŠTOLO STIKLAS KRISZTALLN ÜVEG KRISTALLIN KRISTALNO STEKLO KRIŠŤÁLOVÉ SKLO	Wyjątek: Na rynku niemieckim prasowane szkło zawierające 18% PbO i mające gęstość co najmniej 2,70 może być sprzedawane pod nazwą "PRESSBLEIKRISTALL" lub "BLEIKRISTALL GEPRESST" (dużymi literami)	BaO PbO K ₂ O pojedynczo lub łącznie ≥10 %	≥2,40		Vickersa – 550 ±20		Etykieta w kształcie trójkąta równobocznego w kolorze srebrnym, o boku ≥ 1 cm.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2003 r.

w sprawie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami

Na podstawie art. 39a ust. 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób prowadzenia rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, zwanego dalej "rejestrem".

§ 2. Organem prowadzącym rejestr jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej "Prezesem UOKiK".

§ 3. Do zadań i obowiązków Prezesa UOKiK należy organizowanie i zapewnianie właściwego funkcjonowania rejestru, a w szczególności:

- 1) zbieranie danych o wyrobach niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami;
- 2) opracowywanie instrukcji i wzorów formularzy stosowanych przy zbieraniu danych;
- 3) udostępnianie informacji zawartych w rejestrze właściwym organom i instytucjom oraz konsumentom i użytkownikom.

§ 4. Wzór rejestru stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 5. Wpis do rejestru obejmuje w szczególności:

- 1) dane umożliwiające identyfikację wyrobu;
- 2) dane dotyczące producenta, importera i dystrybutora;
- 3) informacje o rodzaju i zakresie niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami;
- 4) informacje o środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami;
- 5) informacje o zagrożeniach, jakie może spowodować wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami wraz z określeniem tych zagrożeń.

§ 6. 1. Rejestr składa się z części jawnej i niejawnej.

2. W części jawnej rejestru zamieszcza się wpisy dotyczące postępowań zakończonych ostateczną decyzją administracyjną wydaną na podstawie art. 41c ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

3. W części niejawnej rejestru zamieszcza się wpisy dotyczące postępowań nie zakończonych.

§ 7. Usunięcia wpisu dokonuje Prezes UOKiK z urzędu lub na wniosek organu wyspecjalizowanego.

§ 8 1. Osoba zainteresowana może przeglądać część jawną rejestru oraz sporządzać z niej notatki i odpisy.

2. Prezes UOKiK może w każdym czasie zarządzić podanie do publicznej wiadomości informacji dotyczących produktów zagrażających bezpieczeństwu konsumentów w Dzienniku Urzędowym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Załącznik do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia**

WZÓR REJESTRU WYROBÓW NIEZGODNYCH Z ZASADNICZYMI WYMAGANIAMI

Lp.	Data wpisu	Nazwa wyrobu kod PCN PKWiU	Opis wyrobu ^{*)}	Miejsce wytworzenia adres	Producent imię i nazwisko, nazwa, znak towarowy bądź inne oznaczenie odróżniające, REGON, adres	Importer imię i nazwisko, nazwa, znak towarowy bądź inne oznaczenie odróżniające, REGON, adres	Dystrybutor lub sprzedawca imię i nazwisko, nazwa, znak towarowy bądź inne oznaczenie odróżniające, REGON, adres	Opis miejsca, gdzie wyrób został znaleziony (sprzedawca, hurtownik), adres	Podjęte działania ustalające, czy wyrób jest niezgodny z zasadniczymi wymaganiami
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

*) Należy opisać produkt, jego opakowanie, oznakowanie, znak towarowy oraz cechy specyficzne umożliwiające identyfikację produktu - w szczególności: numer, typ, materiały, kolor, rozmiary, wielkość.

Rodzaj i zakres niezgodności z zasadniczymi wymaganiami	Działania podjęte dla zapobieżenia zagrożeniu	Data i podstawa wykreślenia wpisu	Imię i nazwisko osoby dokonującej wpisu	Uwagi
11	12	13	14	15
11	12	13	14	15

5/16/es

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 39a ust. 7 z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr, poz.). Celem tego rozporządzenia jest określenie zasad funkcjonowania rejestru będącego dla konsumentów oraz innych podmiotów podstawowym źródłem informacji o wyrobach niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami.

Projekt rozporządzenia reguluje sposób prowadzenia rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami i jednocześnie reguluje zasady dostępu do informacji o produktach niebezpiecznych.

Organem prowadzącym rejestr jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W § 3 projekt rozporządzenie precyzyjnie określa zadania i obowiązki organu prowadzącego rejestr.

W § 4 wskazano informacje będące przedmiotem wpisu do rejestru. Projekt rozporządzenia dzieli rejestr na część jawną i niejawną. Takie rozgraniczenie jest konieczne ze względu na ochronę interesów przedsiębiorców – ujawnienie ich danych jest możliwe dopiero po wydaniu decyzji administracyjnej.

Osobom zainteresowanym przysługuje prawo do przeglądania jawnej części rejestru i sporządzania notatek i odpisów.

W § 7 zamieszczono zapis dotyczący usuwania wpisu do rejestru – przesłanki usunięcia i terminy dokonania usunięcia wpisu przez Prezesa UOKiK szczegółowo reguluje ustawa o systemie oceny zgodności.

Wzór rejestru stanowi załącznik do rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji

1. Zakres podmiotowy regulacji.

Rozporządzenie będzie wywierać wpływ zarówno na producentów, importerów i dystrybutorów produktów jak i na konsumentów. Rozporządzenie wprowadza możliwość udostępniania informacji zawartych w rejestrze właściwym organom i instytucjom oraz konsumentom i użytkownikom wyrobów, jak również szczegółowo określa zadania i obowiązki Prezesa UOKiK będącego organem prowadzącym rejestr.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przygotowany przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zostanie on zamieszczony na internetowych stronach Urzędu oraz przekazany do konsultacji międzyresortowych. Projekt zostanie również przekazany organizacjom konsumenckim oraz organizacjom zrzeszającym przedsiębiorców.

3. Skutki wprowadzenia rozporządzenia:

1) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Koszty związane ze stworzeniem bazy danych zostaną pokryte z funduszu PHARE.

2) wpływ regulacji na rynek pracy

Nie występuje bezpośredni wpływ niniejszej regulacji na rynek pracy.

3) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki.

4) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2003 r.

**w sprawie wymiany informacji dotyczących funkcjonowania systemu kontroli wyrobów
wprowadzonych do obrotu**

Na podstawie art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób wymiany informacji w ramach systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, zwanego dalej „systemem”, między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, organami wyspecjalizowanymi a organami celnymi.

§ 2. Organem gromadzącym informacje dotyczące funkcjonowania systemu jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej "Prezesem UOKiK".

§ 3. 1. Organy wyspecjalizowane przekazują Prezesowi UOKiK wyniki przeprowadzonych kontroli spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań i postępowań w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami.

2. Organy celne przekazują Prezesowi UOKiK informacje na temat działań, o których mowa w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UOKiK przekazuje pozostałym organom wyspecjalizowanym i organom celnym.

§ 4. Wymiana informacji pomiędzy zainteresowanymi podmiotami następuje za pomocą poczty elektronicznej.

§ 5. Wzory formularzy stanowią załączniki 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia

Załącznik nr 1

ZAWIADOMIENIE O WYNIKACH PRZEPROWADZONEJ KONTROLI

ORGAN PRZEPROWADZAJĄCY KONTROLĘ	
TERMIN PRZEPROWADZENIA KONTROLI	
MIEJSCE PRZEPROWADZENIA KONTROLI	
DANE O WYROBIE	NAZWA
	KRAJ POCHODZENIA
	OZNACZENIE PARTII
	OPIS
DANE O PRODUCENCIE LUB IMPORTERZE	NAZWA
	ADRES
	NAZWA I ADRES ZAGRANICZNEGO EKSPORTERA
WYNIKI PRZEPROWADZONEJ KONTROLI	NAZWA DYREKTYWY NOWEGO PODEJŚCIA, KTÓREJ WYRÓB PODLEGA
	WYMOGI DYREKTYWY
	ZAKRES KONTROLI
	STWIERDZONE NIEZGODNOŚCI
	MOŻLIWE ZAGROŻENIA
	RODZAJ RYZYKA
	ŚRODKI ZARADCZE
PROPONOWANE DZIAŁANIA	

ZAWIADOMIENIE O WYNIKACH PRZEPROWADZONEGO POSTĘPOWANIA

ORGAN PROWADZĄCY POSTĘPOWANIE	
DATA WSZCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA	
DANE O WYROBIE	NAZWA
	KRAJ POCHODZENIA
	OZNACZENIE PARTII
	OPIS
DANE O STRONIE POSTĘPOWANIA	NAZWA
	ADRES
WYNIKI POSTĘPOWANIA	NAZWA DYREKTYWY NOWEGO PODEJŚCIA, KTÓREJ WYRÓB PODLEGA
	WYMOGI DYREKTYWY
	STWIERDZONE NIEZGODNOŚCI
	MOŻLIWE ZAGROŻENIA
	RODZAJ RYZYKA
	DZIAŁANIA PODJĘTE PRZEZ ORGAN
	DOBROWOLNE DZIAŁANIA STRONY
WYDANA DECYZJA	

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie wymiany informacji dotyczących funkcjonowania systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr, poz.).

Projekt rozporządzenia reguluje sposób wymiany informacji w ramach systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, pomiędzy Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, organami wyspecjalizowanymi i organami celnymi oraz precyzyjnie określa obowiązki wskazanych organów w zakresie wymiany informacji o produktach niebezpiecznych.

Załączniki do rozporządzenia stanowią: wzór zawiadomienia o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz wzór zawiadomienia o wynikach przeprowadzonego postępowania.

Celem tego rozporządzenia jest stworzenie systemu szybkiej wymiany informacji o działaniach podejmowanych przez organy wyspecjalizowane oraz organy celne w odniesieniu do wyrobów niespełniających zasadniczych wymagań. System ten wpłynie na efektywność i skuteczność podejmowanych w ramach nadzoru rynku działań i zapobiegnie dublowaniu czynności wykonywanych przez organy nadzoru.

Organem gromadzącym informacje jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przekazywanie i gromadzenie informacji w ramach systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu odbywa się za pomocą poczty elektronicznej.

Ocena skutków regulacji

1. Zakres podmiotowy regulacji

Rozporządzenie będzie wywierać wpływ na działalność Prezesa UOKiK, organów wyspecjalizowanych oraz organów celnych. Rozporządzenie nie będzie wywierać bezpośredniego wpływu na producentów, dystrybutorów czy konsumentów.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przygotowany przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zostanie on zamieszczony na internetowych stronach Urzędu oraz przekazany do konsultacji

międzyresortowych. Projekt zostanie również przekazany organizacjom konsumenckim oraz organizacjom zrzeszającym przedsiębiorców.

3. Skutki wprowadzenia rozporządzenia:

1) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa.

2) wpływ regulacji na rynek pracy

Nie występuje bezpośredni wpływ niniejszej regulacji na rynek pracy.

3) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki.

4) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2003 r.

w sprawie trybu postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów, trybu postępowania organów wyspecjalizowanych w zakresie wydawania opinii o spełnianiu przez zatrzymany wyrób zasadniczych wymagań oraz zakresu i trybu przekazywania przez organy celne informacji Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o działaniach podejmowanych w odniesieniu do wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami.

Na podstawie art. 43 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm. Dz. U. Nr, poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) spraw uregulowanych odrębnymi przepisami dotyczącymi ochrony roślin, kontroli weterynaryjnych oraz ochrony zwierząt,
- 2) środków spożywczych, używek, substancji pomagających w przetwarzaniu, dozwolonych substancji dodatkowych, innych dodatków do środków spożywczych i używek oraz materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, które podlegają kontroli w trybie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 63, poz. 634 i Nr 128, poz. 1408) oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz. U. Nr 128, poz. 1408),
- 3) produktów importowanych z krajów, z którymi Polska zawarła umowę o wzajemnym uznawaniu świadectw i certyfikatów zgodności, jeżeli do dokumentów przewozowych dołączono odpowiednie świadectwa lub certyfikaty zgodności.

§ 2. O zatrzymaniu wyrobów organ celny niezwłocznie zawiadamia pisemnie osobę, na której rzecz jest dokonywane zgłoszenie celne.

§ 3. 1. Wniosek organu celnego o wydanie opinii przez organ wyspecjalizowany powinien być sporządzony i przesłany niezwłocznie do właściwego miejscowo organu wyspecjalizowanego telefaksem, za pomocą poczty elektronicznej lub pocztą.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać informacje określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. 1. Organ celny, na wniosek organu wyspecjalizowanego, nieodpłatnie pobiera próbki wyrobu w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do wydania opinii dotyczącej spełniania przez wyrób zasadniczych wymagań.

2. Organ celny przekazuje pobrane próbki wyrobu do właściwego organu wyspecjalizowanego celem przeprowadzenia badań i wydania opinii albo, na wniosek właściwego organu wyspecjalizowanego, po uzgodnieniu zakresu badań z tym organem, przeprowadza badania próbek we własnym zakresie.

3. Pobranych próbek nie odlicza się od ilości zgłaszanego towaru.
4. Resztki towaru powstałe w wyniku przeprowadzenia badania powinny otrzymać dopuszczalne dla nich przeznaczenie celne.

§ 5. 1. Organ wyspecjalizowany powiadamia organy celne o podjętym działaniu zmierzającym do wydania opinii w terminie 3 dni roboczych od dnia zatrzymania wyrobu.

2. Jeżeli wyrób jest badany wyłącznie w zakresie dokumentacji lub oznakowania wymaganego szczególnymi przepisami dotyczącymi zasadniczych wymagań, organ wyspecjalizowany wydaje opinię, w sprawie zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami, w terminie 3 dni roboczych od dnia zatrzymania wyrobu.

3. Jeżeli konieczne jest przeprowadzenie badania próbek wyrobu, organ wyspecjalizowany wydaje opinię w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w § 3.

§ 6. 1. Jeżeli organ celny otrzyma od organu wyspecjalizowanego opinię, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, umieszczenia na dokumentach handlowych dotyczących wyrobu następującą adnotację "Wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami - niedopuszczony do obrotu." oraz podejmuje działania określone w art. 43 ust. 2 ustawy o systemie zgodności.

2. Opinię, w sprawie zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami organ wyspecjalizowany przekazuje niezwłocznie do wiadomości Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

§ 7. 1. O podjętych działaniach dotyczących wyrobu organ celny niezwłocznie powiadamia telefaksem, za pomocą poczty elektronicznej lub pocztą Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Powiadomienie powinno zawierać:

- 1) dane umożliwiające identyfikację wyrobu,
- 2) określenie rodzaju i zakresu niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami,
- 3) określenie środków zastosowanych w odniesieniu do wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami.

§ 8. O opinii otrzymanej od organu wyspecjalizowanego w sprawie zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami organ celny niezwłocznie powiadamia pisemnie osobę, na której rzecz jest dokonywane zgłoszenie celne.

§ 9. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej przepisy rozporządzenia nie będą miały zastosowania do produktów importowanych z krajów członkowskich Unii Europejskiej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 310, Nr 43, poz. 378 i 93, poz. 834).

**INFORMACJE, KTÓRE POWINIEN ZAWIERAĆ WNIOSEK ORGANU CELNEGO O
WYDANIE OPINII W SPRAWIE SPEŁNIANIA PRZEZ WYRÓB ZASADNICZYCH
WYMAGAŃ**

Dane o wyrobie

01. Określenie rodzaju wyrobu
02. Dokładna nazwa wyrobu
03. Znak firmowy
04. Typ/numer modelu
05. Rodzaj zasilania (np. energia elektryczna, mechaniczne)
06. Obowiązujące w Polsce regulacje prawne lub normy odnoszące się do danego wyrobu (należy tylko wymienić)
07. Wymiary i opis wyrobu oraz jego opakowania (podane tak, aby można było wyrób łatwo zidentyfikować)
08. Fotografia lub rysunek wyrobu, ewentualnie pobrane próbki (o ile to jest możliwe, kopia etykiety i instrukcji obsługi, instalacji itp.)

Dane o producencie, eksporterze i importerze

09. Nazwa i adres producenta
10. Nazwa i adres eksportera
11. Kraj pochodzenia wyrobu
12. Nazwa i adres importera

Zasadnicze wymagania

13. Rodzaj wymagania
14. Podstawa, na której podstawie stwierdzono nie spełnienie wymagań (opisowa informacja przyczyn zakwestionowania wyrobu, rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości itp. - ewentualnie wyniki badań, jeśli zostały przeprowadzone)
15. Zastosowane środki

Dane urzędu celnego

16. Nazwa i adres urzędu celnego
17. Pieczęć urzędu celnego
18. Imię i nazwisko oraz podpis funkcjonariusza celnego sporządzającego wniosek
19. Data wystawienia wniosku.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 43 ust. 7 projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych ustaw.

Delegacja ta zobowiązuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, trybu postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów, trybu postępowania organów wyspecjalizowanych w zakresie wydawania opinii o spełnianiu przez zatrzymane wyroby zasadniczych wymagań oraz zakresu i trybu przekazywania przez organy celne informacji Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o działaniach podejmowanych w odniesieniu do wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami.

Przygotowany projekt ma na celu dostosowanie polskiego prawa do postanowień Rozporządzenia Rady nr 339/93/WE z dnia 8 lutego 1993 r. dotyczącego kontroli zgodności z przepisami w sprawie bezpieczeństwa towarów importowanych z państw trzecich.

W projekcie przewidziano okoliczności, w jakich organ celny zatrzymuje towary, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że nie spełniają zasadniczych wymagań, tryb wystąpienia organów celnych do organów wyspecjalizowanych o opinię w zakresie spełniania przez wyrób zasadniczych wymagań, zasady postępowania organów celnych w zależności od treści udzielonej opinii, oraz zakres informacji, jakie organy celne zobowiązane są przedstawiać Prezesowi UOKiK w związku z podejmowanymi działaniami dotyczącymi towarów nie spełniających zasadniczych wymagań.

Zaproponowane rozwiązania zgodne są z zasadami przyjętymi przez Radę w Rozporządzeniu nr 339/93/WE, i dostosowują stosowany w Unii Europejskiej tryb postępowania w odniesieniu do kontroli towarów pod kątem spełniania przez nie zasadniczych wymagań.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
**PROJEKTU USTAWY
O ZMIANIE USTAWY O
SYSTEMIE OCENY ZGODNOŚCI
ORAZ ZMIANIE NIEKTÓRYCH USTAW**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 13 maja 2003 r.

Obszar Negocjacyjny: „Swobodny przepływ towarów”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 1 priorytet 1.4

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i projektami podstawowych aktów wykonawczych
3.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 20 maja 2003 r.